

PURSI SANOMAT 2007

Ajankohtaista asiaa Perämeren veneilijöille

Merellinen Virpiniemi mahdollistaisi kaikkien vesiurheilumuotojen keskittymisen virpiniemeen

Virpiniemi on ollut jo viimeiset vuosikymmenet suosittu ulkoilu ja retkeily kohde alueen hyvin tunteville ja lähialueen ihmisille. Alueen voimakas kehityspyrkimys sekä infrastruktuurin kehittyminen on varmasti herättänyt myös negatiivista ihmisten mielissä, koska alueen "rauhallinen" veto-voimaisuus haihtuu pikku hiljaa. Muutokset alueella ovat alkaneet ja olennaista alueen kehittymiselle on, että voisimme mahdollisuuksien mukaan parantaa liikunta ja vapaa-ajan tarjontaa mahdollisimman monipuolisesti.

Uskoisin että melkein kaikille perämeren ihmisille me-

ren läheisyys on hyvin tärkeää ja monelle kotiinpaluu etelän kierrokselta johtuukin suurimmaksi osaksi meren kaipuusta.

Virpiniemen Liikuntaopiston ja koko alueen kehittämisessä olisi hyvin tärkeä muistaa huomioida meren mahdollisuudet erilaisissa liikunta ja urheilumuodoissa. Kalastajat ja kevät auringossa hiihtäjät ovat jo vuosikymmeniä hyödyntäneet meren mahdollisuuksia myös Virpiniemen ranta-alueilla, mutta tulevaisuudessa olisi tärkeä organisoidusti miettiä mitkä alueen todelliset mahdollisuudet olisivat.

Virpiniemen liikuntaopisto on vuonna 1983 perustettu alueellinen liikuntaopisto, jonka pääasiallinen tehtävä on kouluttaa ohjaajia ja valmentajia ja olla mukana lajiliittojen kanssa kehittämässä alueen liikuntamahdollisuuksia. Tulevaisuudessa liikuntaopisto haluaa olla mukana tukemassa purjehtijoiden ja muiden vesiliikuntamuotojen edustajien rantautumista Virpiniemeen. Purjehduksessa on kymmenen eri luokkaa erilaisine veneineen ja vaatimuksineen. Usein tavalliset penkkiurheilijatkin mieltävät purjehduksen lajiksi, joka herättää suurimman mielenkiinnon neljän vuoden välein,

jolloin jaetaan olympialaisten arvokisamitaleja. Todellisuudessa purjehtiminen on suuri laji maailmassa ja sen henkiset, taktiset ja fyysisetkin vaatimukset ovat korkeaa luokkaa.

Virpiniemen liikuntaopisto ja sen myötä virpiniemen ranta ja merialueet mahdollistaisivat loistavan valmennus- ja harjoittelukeskuksen syntymisen, joka palvelisi kaikkia Oulun alueen ja pohjois-suomen purjehtijoita.

Virpiniemen liikuntaopiston rehtori
Toni Roponen

HAUKIPUTAAN OSUUSKAUPPA

**NYT
BONUSTA
JOPA**

5%

Haukiputaan Osuuskaupan uuden bonustaulukon ansiosta ostojen keskittäminen on entistään kannattavampaa!

Uusi taulukko, uudet lisäprosentit.

Haukiputaan Osuuskauppa otti 1.3.2006 käyttöön uuden tuottoisamman bonustaulukon, joka tuo tuntuvan lisäedun niille talouksille, joiden bonusostot kohoavat säännöllisesti tai satunnaisesti entisen taulukon korkeimman rajan yli.

Seitsemäänsataan euroon asti taulukko säilyy ennallaan, uuden bonustaulukon yläpäähän sen sijaan on lisätty kaksi uutta porrasta, jotka parempien bonusprosenttien myötä tekevät ostojen keskittämisestä entistään kannattavampaa. Muistathan, että Bonusta saat lähes kaikista elämän menoista, niin S-ryhmän monista erilaisista bonustoimipaikoista kautta maan, kuin bonusyhteistyökumppaneiltakin.

Haukiputaan Osuuskaupan uusi bonustaulukko 1.3.2006 alkaen

Bonusostot €/kk vähintään	Bonus %	Bonuskertymä €/kk
900	5,0	45 →
800	4,5	36-40,5
700	4,0	28-32
600	3,5	21-24,5
500	3,0	15-18
400	2,5	10-12,5
300	2,0	6-8
200	1,5	3-4,5
50	1,0	0,5-2

HAUKIPUTAAN OSUUSKAUPPA

S-Etukortilla

Nyt Bonusta jopa

5%

Asiakasomistajuus kannattaa!

S-MARKET REIMARI
Haukipudas

S-MARKET TURVA li

S-MARKET YLI-II
Yli-II

HAUKIPUDAS

ST1 -HUOLTAMO
Kello

Asiakasomistajuus kannattaa!

Kommodorin kulma

Vuosi 2007 on Haukiputaan Pursiseuran 35v juhluvuosi.

Vuosia on takana sen verran, että seuran toimintaprofiili on jo selkeästi muotoutunut, joten koko seuraväelle mielekkään harrastusympäristön, näin ainakin minä uskon.

Henkilökohtaisesti olen erityisen mielissäni kilpailutoiminnan uudesta viriämisestä. Purjehduskaudella 2006 seuraamme edustettiin SM- kilpailuissa, pitkäkhön tauon jälkeen. Seuramme junioripurjehtija **Lassi Rehu** osallistui Zoom 8 veneiden SM-purjehdukseen NJK:n kotisatamassa Helsingin Koivusaassa, jossa hän sijoitui 38 osallistujan joukossa 11: sta sijalle. Menestystä tuli myös alueellisista kilpailuista, joissa Lassi oli näyttävästi myös korkeimmalla palkintosijalla.

Pursiseurassamme oli takavuosina lyhyt tauko kilpailutoiminnassa, joten uuden ”tuulenvireen” nostamiseksi haimme tukea Oulun seudun muista purjehdusseuroista ja täytyy tunnustaa, että ilman **Oulun Merenkävijöiden, Oulun Työväen Pursiseuran ja Oulun Purjehdusseuran** kautta saamaamme valmennusapua ”tuulenvirettä” ehkä vielä haeskeltaisiin.

Monella muullakin alueella

olemme saaneet todeta seurojen välisestä yhteistyöstä olevan merkittävästi apua, eri tavoitteita saavuteltaessa. Näin on laita esimerkiksi Kiiminkijoen varrelle Santaholmaan rakennetun nykyaikaisen pienvenesataman, joka varmasti täyttää viimeisimpien ympäristöinvestointien jälkeen nykyaikaisen pienvenesataman kriteerit. Tämä satama on pantu alulle yhteistyössä **Haukiputaan Veneilijöiden** kanssa ja yksituumaisesti satamaa kehitetään myös jatkossa, **Haukiputaan Telakkayhdistyksen** puitteissa.

Juniorityössä olemme edelleen tiivistämässä yhteistyötä **Kellon Veneen** kanssa, saaden heidän kauttaan samalla tuntuvan jalansijan Kiviniemen satamaan. Kellon Veneen tiloihin tukeutuen järjestämme seuramme jollakoulun jo toisena kesänä peräkkäin Kiviniemessä. Yksi syy jollakoulun pidolle Kiviniemessä on myös syyskuulle ajoittuva Viklojen ranking kilpailu, joiden järjestämiseksi on hyvä tutustua rata-alueeseen pitkin purjehduskautta ja samalla testata alueen soveltuvuutta kilpailutoimintaan muutoinkin.

Iin Meriseuran junioripurjehtijoiden kanssa olemme usein leireilleet samanaikaisesti Röytän saarella ja järjestäneet siellä koulutusta kevytvenepurjehtijoille, välillä vähän kilpail-lenkin.

Nyt meillä on meneillään yhteinen Optimistijollaprojekti, jonka tuloksena kumpikin seura on saamassa viisi (5) uutta Optimistijollaa.

Tulevan purjehduskauden aikana pyrimme saamaan **Virpiniemen Liikuntaopiston**

aktiivisemmin mukaan purjehdusvalmennukseen ja olemme tätä taustaa vasten lupautuneet avustamaan Opistoa purjehdustoiminnan sisäänajossa heidän organisaatioonsa. Myös Purjehtijaliitto on kovasti kiinnostunut Virpiniemen Liikuntaopiston kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja tuo mukaan myös oman merkittävän panoksensa, jos hanke etenee toiveidemme mukaisesti.

Kilpailujen ja kevytvenekoulutuksen ohessa olemme saaneet seuraväkeä innostettua myös köliveneillä tapahtuvaan ennakkoluulottomaan matkailuun. Tästä itselleni malliesimerkkinä toimii **Risto Hernetkoski**, joka teknisesti lahjakkaana ja seuralaisen persoonana on kysytty gastit isompaankin veneeseen ja on näin päässyt purjehtimaan niin Välimeren kuin myös Pohjanmeren aalloilla, vaikka oma veneensä on telakalla Kiviniemessä.

Riston innoittamana joukko seuramme jäseniä uskaltautui vuokraamaan keväällä ison purjehdusveneen Kreikan saaristosta, eikä kukaan ole joutunut päätöstään katumaan.

Olemme järjestäneet talven mittaan yleisötilaisuuksia, joihin on oman seuraväen lisäksi kutsuttu mukaan myös muiden seuran ihmisiä, kertomaan omista veneilykokemuksistaan ja samalla rohkaistamaan myös muita lähtemään rohkeasti myös vieraammille vesille.

Seuran puheenjohtajana toivotan jäsenille ja kaikille yhteistyökumppaneillemme menestystä myös tulevan kesän koitoksiin.

Hyviä purjehdustuulia toivotaen!

Jari Ylönen

in Memoriam

Eero Merenluoto

s. 1.11.1938 Petsamossa

k. 30.3. 2007 Haukiputaalla

Eero Merenluoto poistui joukostamme pitkäaikaisen dialyy-sihoidon uuvuttamana 69 – vuotiaana.

Sodan jälkeen siirtolaisperheen mukana Martinniemen Häyryseniemeen kotiutunut Eero tunnettiin moottoripyöräilystä ja nimenomaan purjehduksesta kiinnostuneena ja meriele-menttiin hyvin sopeutuvana kaverina, joka ei liioin itsestään isoa numeroa tehnyt. Hyvin usein, työpäivän päätteeksi ja viikonloppuisin nähtiin yksinäinen purjevene, valkoisine purjeineen lähisaariston vesillä.

Heti Pursiseuran alkua ajoista lähtien Eero oli seuran jäsen ja osallistui lähitienoon purjehduskilpailuihin, purjehtien seuraamme edustaen. Purjehduksissa hänellä oli usein mukana omat veljet ja taas monesti joku seuran innokkaimmista nuorista purjehtijoista gastinaan.

Kilpailutominassa Eeron yksi parhaista saavutuksista oli Työväen Urheiluliiton mestaruuspurjehdusten kolmas (3) sija vuonna 1976 , Windmill-veneluokassa.

Hiljennymme, Eeroa muistaen ja yhdymme lähiomaisten suruun.

Haukiputaan Pursiseura r.y.
Pentti Pussinen

Terttu on poissa...

Terttu Helena Niemelin

s. 18.9. 1948 Oulussa

k. 12.4. 2007 Haukiputaalla

Juuri alkavan kesän kynnyksellä saimme, puolisoa ja lähiomaisia, sekä seuratovereita, että ystäviä koskettavan suruviestin, Terttu on poistunut joukostamme.

Muistamme kuinka Terttu ja Eero tulivat seuramme toimintaan mukaan, tuoden lapsensa nuorten purjehdusleirille oppimaan purjehduksen taitoja. Lumikko vene oli tuttu näky monissa Perämeren satamissa kesäisillä veneretkillä, toisten veneilijöiden seurassa.

Monissa seuraväen tilaisuuksissa ja retkillä he olivat mukana ja vain vuosi sitten tehty rospuuttoretki Kemiin tutustumaan Jähti-projektiin, niin elämänmyönteisenä ja kaikkeen uuteen kiinnostuneena me silloin Tertun vielä näimme ja nyt hän on poissa joukostamme.

Terttua muistaen ja osaaottaen omaisten suruun

Haukiputaan Pursiseura r.y

TOHATSU
Kehittyneintä perämoottoritekniologiaa
**Don't worry.
Be happy.**

Laatua ja varmuutta
Mökille, vapaa-aikaan, ammattikäyttöön
Maahantuoja: **Sumeko**
Tule myymäläämme ja tehdään kaupat!
Jälleenmyyjä:
**PIENKONE
A. KAUPPILA KY**
**MARTINTIE 50
PUH. 5400 720**

**KALUSTEITA JO
30 v. AMMATTITÄIDOLLÄ**
MEILTÄ EDULLISESTI
• keittiökalusteet • komerot
• WC-kylpyhuonekalusteet • avohyllyt
• useita eri ovimalleja
myös vanhoihin kaappeihin uudet ovet
mittatilaustyönä
Käymme mittomassa, pyydä tarjous!
PUU-UKOT HAAPALA KY
p. 540 0106, iit. 540 0842

Satama- ja laituripaikkoja			Venepaikkatiedustelut	
Haukiputaan kunta Kunnalliset satamat: -Kiviniemi -Martinniemi -Häyrysenniemi Ympäristöpalvelut puh. 8874 364 Pasi Haapakangas puh. 0400-183 767 Tiedustelut ja laskutus: Helena Mustakangas	Haukiputaan Telakkayhdistys ry. Santaholma Proomupuisto 3 Viinamäki Risto puh. 5472 011 tai 0400-180973 risto.viinamaki@surfeu.fi	Kiviniemen Laituri ry Kello Kiviniemi Tero Lepistö puh. 050-4041346	Villenniemen venesatama Häyrysenniemi Villentie 210 Aatos Pussinen puh. 5400 304 tai 0500-897988	Koljun venesatama Halosenniemi Kolju Lepikkö Veikko puh. 5400 818
Huom! Venepaikkoja vapaana, vain rajoitetusti!			Huom!	

Meripelastuksen valistuspäivä

Meripelastuksen valistuspäivää vietettiin 5.5.2007 Kellon Kiviniemen venesatamassa meripelastusyhdistyksen alueella.

Tilaisuus antoi kansalaisille tietoa meripelastustoimesta ja turvallisesta merellä liikkumisesta. Yleisö sai tietoa hätämerkkien käytöstä ja saattoi omin silmin nähdä miltä hätämerkit näyttävät todellisuudessa.

Veneilöillä oli mahdollisuus jättää vanhentuneet raketit, soihdut ja savut tilaisuudessa varattuun paikkaan.

Paikalla tilaisuudessa oli Länsi-Suomen merivartiosto, Kiviniemen meripelastusyhdistys sekä palolaitos jotka esittelivät toimintaansa. Rajavartiolaitoksen helikopteri miehistöineen vieraili alueella ja siihen oli mahdollisuus tutustua.

Lisäksi tapahtumassa oli mahdollisuus käsisammuttimien tarkastukseen ja huoltoon.

OULUN SEUDUN AMMATTIOPISTO
Haukiputaan yksikkö

AMMATTI-IHMISIÄ TULEVAISUUDEN TARPEISIIN

www.osao.fi/haukioudas

Onnea äidille! Alkuruoka juhlavasta noutopöydästä
4 Lämminruokavaihtoehtoa
Kakkukahvit **28€ /hlö**

Perinteinen äitienpäivälounas sunnuntaina 13.5. kello 12-17

Best Western Hotel Samantta
Välitie 1, 90830 Haukipudas
Puh. 08-343424, Fax 08-5627 110

SÄHKÖURAKOINTI
Tapio Hannus

050 362 8475
fax. 542 2962

Tuomaalankuja 12 • 90850 MARTINNIEMI

METSÄHALLITUS

HAILUODON LUONTONÄYTTELY
avautuu kesäkuun alussa. Tule tutustumaan Hailuodon luontoon ja kulttuurihistoriaan uudella tavalla.

Kaunis kesä ja kiehuupi rantakahvit, joten laitetaanpas suu vehnäselle hyvällä pullalla, aina tuoretta meillä!

PUTAAN PULLA
HAUKIPUDAS, puh. 5400 882

AUTOKOULU P. Kaan

0500 693 604 <http://autokoulukaan.tripod.com>
autokoulukaan@co.inet.fi Jokelantie 1

• Autokoulutoimintaa
• vuokrataan kuorma- ja pakettiautoa, moottorikelkkaa ja -pyörää
0500 892 366

Me suoritamme
mm. Parkettien hionta ja asennustyöt ammattitaidolla

Kellon Maalauspalvelu
puh. 0400 - 679 275

Kysy lisää pyydä tarjouksemme

Sähköasennuksia laskutyönä

• vikatyöt, korjaus- ja huoltotyöt
• saneeraus- ja muutostyöt

Tarvikevarastomme palvelee

Arkisin kello 7.00 - 15.30

HAUKIPUTAAN SÄHKÖSUUSKUNTA
Martinniementie 31, Puh. (08) 5612 600

Pursisanomat

Haukiputaan Pursiseura ry:n vuosijulkaisu

Toimitus:
Pentti Pussinen, Jari Ylönen, Esa Huovinen ja Eero Aho

Sivunvalmistus: Toimitus

Paino: Suomenmaa

PAIKKAKUNTASI PALVELEVA KODINTEKNIIKAN ERIKOISLIKE Tervetuloa!

expert

KODINKONE-MARKUS OY

Revontie 17 90830 Haukipudas
puh. 08- 5611 900
E-mail. kodinkone.markus@expert.inet.fi
Kyllä onnistuu.

Meribiologin vuosi

Mitä ihmettä tekee meribiologi Oulussa? Suurin osa maailman meribiologeista ei laske Perämerä mereksi lainkaan sen pienen suolapitoisuuden vuoksi ja lisäksi se on jäässä puoli vuotta kerrallaan. Kasvukausi alkaa vasta heinäkuussa ja syysmyrskyt lopettavat kenttäkauden viimeistään lokakuussa. Kuulostaa samalta kuin palkkaisu ympärivuotisen mansikanpoimijan Ivaloon! Vuosi Metsähallituksen meribiologina on kuitenkin vierähtänyt täällä Perämeren tuluisilla rannoilla eikä aika ole tullut pitkäksi!

Helmikuu

Helmikuun ensimmäisenä päivänä pakkasen paukkuessa ulkona aloitin työni uutuuttaan kiiltävässä Metsähallituksen meribiologin virassa Kasarmilla. Kesä, meri ja sukeltaminen olivat mahdollisimman kaukana pimeästä pakkasaamusta.

Kaikki alkoi työhön perehdyttämisen sekä ”substanssiesimiehen” että ”operatiivisen esimiehen” taholta. Äitini opetti käyvät termit minulle kun kerroin hänelle että minulla on kaksi pomoa joista toinen johtaa minua organisaatio-kaavion mukaisesti ja toinen taas tietää mitä minä teen. Minulle, joka olen koko elämäni pyörinyt yliopistopireissä, jäykkä hierarkia, tiimipalaverit, tulos- ja kehityskeskustelut ja muut Dilbertmäiset piirteet olivat täysin outoja. Kerroin työkavereille että olin työhaastattelussa oppinut uuden hienon sanan, ”sidosryhmäyhteistyö”. Vertailimme sanahirviöitämme ja ”prosessienvälinen rajapintakitka” voitti kirkkaasti. Kaikki tämä tuntui olevan kaukana rakastamastani merestä ja sukeltamisesta, varsinkin kun toimistolla pyöri vielä minulle niin vieraita jakkupukunaisia asiakaspalvelupuolelta.

Ensimmäinen ”oman porukan” tapaaminen kuitenkin sävähdytti. Kaikki Metsähallituksen meriluonnon kanssa tekemisissä olevat tapasivat helmikuun pakkasissa Porkkalanniemessä, hankien keskellä merivartioasemalla. Väellä oli yllään nuhjaantunutta villapaitaa ja fleece-pusakkaa, jotka sopivat hyvin minun vaelluskenkiini. Olin löytänyt oman lokeroni Metsähallituksen suuresta organisaatiosta.

Maaliskuu

Kevät alkoi kurkistella sisään työhuoneeni ikkunoista kun opiskelin Metsähallituksen Luontopalveluiden kytköksiä muihin luonnon-suojelutyötä tekeviin tahoihin. Kun kerron tavalliselle kadunmiehelle että olen Metsähallituksen meribiologi, ensimmäinen hämmästynyt kommentti on ”Mitä tekemistä Metsähallituksella on meren kanssa!” Moni ei tule ajatelleeksi, että Metsähallitus hoitaa kaikkia valtion maita, joihin lukeutuu myös kolme miljoonaa hehtaaria yleisiä vesialueita ja neljä mereistä kansallispuistoa. Siellä se minun työmaani on!

Tutkin eri ministeriöistä ja ympäristökeskuksista tuljuneita raportteja. ”Itämeren suojeluohjelma”, ”Meren tila”, ”Suomen rannikkostrategia”, ”Vesiensuojelun suunnaviivat”... Kaikissa selonteoissa korostettiin sitä, kuinka valtavan saastunut ja ongelmallinen Itämeri on ja kuinka sitä ympäröivien valtioiden tulee tehdä tiivistä yhteistyötä jotta meri saadaan edes jotenkuten säilymään hengissä. Greenpeace alkoi pommittaa minua jos jonkinlaisilla brosyyreillä ja myös WWF otti yhteyttä.

Kaikista Metsähallituksen neljästä meribiologista minulla oli eniten sukelluskokemusta ja –koulutusta. Minut siis nimettiin Metsähallituksen ”sukellusvastaavaksi”, epävirallinen titteli, joka sai minut tunteman itseni tärkeäksi ja vastuussa

olevaksi. Sukeltamalla tehtäviin töihin liittyy yllättävän paljon mutkia. Meribiologit eivät ole ”ammattisukeltajia”, joilla tarkoitetaan vedenalaisia hitsaajia, pelastussukeltajia ja muita raskaan sarjan miehiä, joiden työtä varten on jo olemassa selkeät ja kaikenkattavat turvallisuussäännöt. Me meribiologit kuulumme sarjaan ”puolisukeltajat”. Teemme siis työmme sukeltamalla mutta emme sukella työksemme.

Yritin ottaa selville, onko Sukeltajaliitolla, Sukelluslääkäriliitolla tai jollakulla muulla taholla valmiita turvallisuusohjeita meitä silloin tällöin sukeltavia ammattilaisia varten. Mitään ei löytynyt mistään joten uuden luomiseen oli ryhdyttävä. ”Sukellustyön riskianalyysi” vaati tarkkaa miettimistä. Lopputuloksena syntyi kuitenkin kattava katsaus siitä, mitä kaikkea sukeltajalle voi tapahtua, miten onnettomuudet estetään ja kuka niiden estosta on vastuussa.

Huhtikuu

Pääsiäisen lähetessä hyppäsin kuukaudeksi Morenian, Metsähallituksen maa-aineksia myyvän tytäryhtiön, leipiin. Vakituinen meribiologin virka oli saatu perustettua Morenian avustuksella niin, että kolmen ensimmäisen työvuoteni aikana neljännes työajastani menee Morenialle, jolta vastaavasti neljännes palkastani tulee.

Miksi puutarhalaattoja ja tienpohjasoraa myyvä yhtiö sitten on kiinnostunut meribiologin palveluksista? Viimeiset maalla olevat harjut ovat vaarassa joutua työmailla ja satamissa käytettäväksi rakennushiekaksi, jos sitä ei ryhdytä nostamaan merestä. Monet muut Euroopan maat nostavat merihiekkaa jo kovaa vauhtia, erityisesti Tanska, Iso-Britannia ja Hollanti. Ennen kuin imuruoppaajat pääsevät jylläämään merihiekkaesiintymällä, tarvitaan kuitenkin paljon tutkimusta. Morenia halusi minut tekemään biologisia tutkimuksia valitsemilleen hiekkaisille merialueille, ennen kuin suuritöisiä ja kalliita ympäristövaikutusten arviointeja ryhdytään tekemään.

Huhtikuun vietin laatimalla Morenialle kirjallisuuskatsausta merihiekan noston biologisista vaikutuksista. Samalla ehdin myös pistäytyä Irlannissa ICESin eli kansainvälisen merentutkimusorganisaation kokouksessa keskustelemassa merenpohjien habitaattikartoituksesta kolmenkymmenen kansainvälisen asiantuntijan kanssa.

Suomen maanpäällistä kasvilisuutta on tutkittu jo vuosisatoja. Kasvillisuustyypit – kuiva kangasmetsä, lettosuo, kanervikko jne. – tunnetaan jo hyvin, mutta vedenalaisia luontotyypejä ei lähes lainkaan. Ympäristökeskukset ovat tehneet pistemäistä tutkimusta, ja niillä, samoin kuin yliopistoilla, saattaa olla samoilta alueilta pitkiäkin aikasarjoja, mutta horisontaalista ja Suomen rannikkoalueita kattavaa vedenalaista luontotyyppi-tietoa tietoa ei ole. Tietoa kuitenkin

dalla paikoilleen ja kesäkuussa vedenalainen luontopolku pystytettiin avaamaan.

Kesäkuu

Kesän alku oli kiireistä kenttäkauden suunnittelua. Juoksin sekä Metsähallituksen että Morenian miesten kanssa kumiliikkeestä K-Rautaan, marketista veneilyliikkeen ja viemärintifirmasta Oulun yliopistolle. Kummallista miten moninaisia tarvikkeita meribiologi tarvitsee! Morenian hiekka-alueiden raekokoanalyysjä varten ostin kaksikymmentä kannellista muovivämpäriä ja teräväkärkisen lapion. Pohjaeläin- ja raskasmetallinäytteitä varten hankin kuusi metriä läpinäkyvää muovista viemäriputkea, pilkottuna puolen metrin pätkiksi ja varustettuna kumitulpalla kummastakin päästään. Näytteiden varastointia varten hankin pakasterasioita, jätesäkkejä, tarralappuja, tusseja, roudarinteippiä ja muistivihkoja. Kameran toimivuus piti tarkistaa ja ihmetellä, missä salama ja sen varsi viipyvät. Heinäkuun kenttäaikataulu piti sopia, samoin kuin asunnon vuokraaminen Marjaniemestä. Mikroskooppien lainasta piti neuvotella ja käydä anelemassa yliopistolta pirtua näytteiden säilömistä varten. Pikkuasia siellä, toinen täällä, ja työhuoneeseeni alkoi kertyä mitä kummallisimpia varusteita. Palolaitoksen kanssa piti sopia pullojentäytöstä ja laskutuksesta ja sukelluspuvun huppua käydä pienennyttämässä Hyvinkään rautatieasemalla. Kuukausi kului niin ettei ehtinyt edes sanoa ”Kenttäkausi on tulossa!”

Toukokuu

Kevään aikana toukokuun kalenterilehti täyttyi täyttymistään. Vappuna varmistui vielä viimeinen workshop, joka liisteröi kokoon kolmen viikon mittaisen Suomi-Viro –kiertueen.

Pakkasin mukaan sukellusvarusteet, tietokoneen, lämpimiä meri-ilmastoon ja saaristoon sopivia vaatteita kolmeksi viikoksi, makuupussin ja kaiken muun tarvittavan ja laukusta tuli loppujen lopuksi 45 kg painava. Ensimmäinen etappi oli Vaasa, jonka ulkosaaristoon Rönnskäretille oli järjestetty Pohjanmaan Luontopalveluiden henkilöstölle kenttäkauden avajaiset, leppoisa kokoontuminen ja aivorihi muutamaksi päiväksi.

Kierroksen seuraava etappi oli Saarenmaa, jossa järjestettiin Baltian maiden välinen vedenalaisen luonnon kartoituksen workshop. Tarkoituksena oli vertailla erityisesti videolaitteistoja ja –tekniikoita ja tutustua muihin saman alan ihmisiin Itämerä ympäröivistä rannikkovaltioista. Merethän eivät tunnusta valtioiden rajoja vaan niin eläimet kuin saasteetkin vellovat koko altaan pituudelta miten mielivät. Saarenmaalla käytiin myös sukeltamassa ja vertailtiin eri maiden vedenalaisia protokollia. Iltaisin keskityttiin vertailemaan Itä-Euroopan votka.

Seuraava pysäkki oli Korpoström Turun saaristossa. Korppoon meribiologi Minna pyysi minut apuun Suomen ensimmäisen vedenalaisen luontopolun pystyttämisessä Saaristomeren kansallispuistoon. Kolme päivää kuljetimme betonilaatoille laadittuja tietoiskutauluja surffilau-

dalla paikoilleen ja kesäkuussa vedenalainen luontopolku pystytettiin avaamaan.

Kesäkuu

Kesän alku oli kiireistä kenttäkauden suunnittelua. Juoksin sekä Metsähallituksen että Morenian miesten kanssa kumiliikkeestä K-Rautaan, marketista veneilyliikkeen ja viemärintifirmasta Oulun yliopistolle. Kummallista miten moninaisia tarvikkeita meribiologi tarvitsee! Morenian hiekka-alueiden raekokoanalyysjä varten ostin kaksikymmentä kannellista muovivämpäriä ja teräväkärkisen lapion. Pohjaeläin- ja raskasmetallinäytteitä varten hankin kuusi metriä läpinäkyvää muovista viemäriputkea, pilkottuna puolen metrin pätkiksi ja varustettuna kumitulpalla kummastakin päästään. Näytteiden varastointia varten hankin pakasterasioita, jätesäkkejä, tarralappuja, tusseja, roudarinteippiä ja muistivihkoja. Kameran toimivuus piti tarkistaa ja ihmetellä, missä salama ja sen varsi viipyvät. Heinäkuun kenttäaikataulu piti sopia, samoin kuin asunnon vuokraaminen Marjaniemestä. Mikroskooppien lainasta piti neuvotella ja käydä anelemassa yliopistolta pirtua näytteiden säilömistä varten. Pikkuasia siellä, toinen täällä, ja työhuoneeseeni alkoi kertyä mitä kummallisimpia varusteita. Palolaitoksen kanssa piti sopia pullojentäytöstä ja laskutuksesta ja sukelluspuvun huppua käydä pienennyttämässä Hyvinkään rautatieasemalla. Kuukausi kului niin ettei ehtinyt edes sanoa ”Kenttäkausi on tulossa!”

Heinäkuu

Heinäkuu – Morenian kenttäkuukausi. Kuukausia istutaan ja yrittää Marjaniemessä ja odotellaan että tuuli tyntyty. Tuuli ei tyynny. Myös kalastajat, Merenkulkulaitos ja Merentutkimuslaitos pitävät tuulta Marjanienmen satamassa.

Kun tuuli välillä hiukan tyyntyi, lähdettiin rivakasti merelle ja tutkimusalueille. Minä puin sukellusvarusteet päälleni jo matkalla niin että heti tutkimuspisteelle saapumisen jälkeen pääsin hyppäämään laidan yli veteen. Morenian valitsemilta hiekkaisilta alueilta tuotiin ämpärillinen hiekkaa raeko-koanalyysiä varten, yksi putkinäyte pohjaeläinten seulomista varten, toinen putkinäyte raskasmetallianalyysiin vietäväksi ja paljon valokuvia pohjan rakenteesta. Täytin pohjalla kelluskellessa lomakkeen pohjasedimenteistä ja mahdollisesta kasvillisuudesta, katselin, näkyikö alueella kilkkejä, simpukoita tai kaloja ja kirjasin kaiken ylös.

Tuulista huolimatta näytteitä ker-tyi. Heinäkuun lopulla hiekkänäy-teitä sisältävät jätessäkit täyttivät

koko maasturin takaluukun ja pohjaelännäytteet oli saatu seulottua, tunnistettua ja naputeltua tietokoneelle. Morenian kenttätyöt saatiin pakettiin säiden yhteistyökyvyttömyydestä huolimatta.

Elokuu

Elokuun alkuun sattui muutama upean tyyni ja aurinkoinen päivä jolloin Oulun yliopiston biologianlaitoksen kanssa oli sovit-tu venekuljetuksesta Kruunien luonnonsuojelualueelle. Tutkijat lintukiikareineen, valtavine kame-roineen ja kalaverkkoineen kiipesivät Metsähallituksen Kulkurin kyytiin ja esittelivät kahden päivän ajan minulle Krunneja samalla kun miettivät tutkimustyön aloittamista uudelleen Kruunien upeilla ulko-saarilla. Minä puolestani täydensin tietämystäni Kruunien vedenalai-sesta luonnosta.

Heinäkuun tuulien tyyntynyttyä myös media kiinnostui sukeltamal-la tehdystä tutkimustyöstä. Kirjoi-tin yhden ainoan lehdistötiedotteen jossa kerrottiin, että Metsähallitus on parhaillaan kokeilemassa väli-neistöään Perämeren olosuhteissa ja aloittaa vedenalaisten luonto-tyyppien inventoinnit kesällä 2007. Viikon mediamyllytyksen jälkeen onnistuin pääsemään neljään paikallislehteen Kalevan, Pohjolan Sanomien ja Lapin Kansan lisäksi. Haastatteluni kuultiin livenä Oulu-radiossa ja editoituna nauhoitukse-na Perämeren radiossa. Ilmaannuin sukelluspuvussa sekä Pohjois-Suo-men uutisiin että YLEn pääuutisiin ja ihmetys oli suuri. Metsähallitus, meri ja työn tekeminen sukeltamal-la, puhumattakaan siitä että työn-tekijä on tyttö, tuntui olevan sel-lainen yhtälö, että Pohjoisen kansa oli ällikällä lyöty.

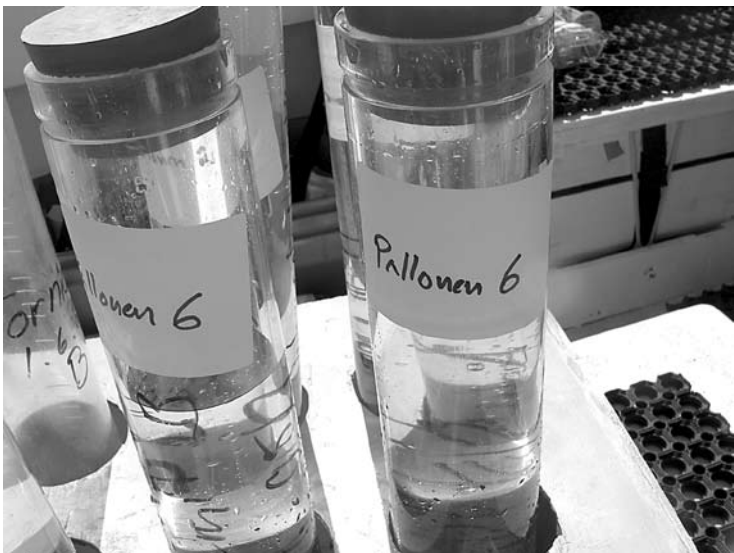
Minun piti tietenkin myös tu-tustua Perämeren kansallispuiston vedenalaiseen luontoon. Järjestin pari viikon mittaista tutustumis- ja valokuvausreissua, joiden saldona löytyi mm. vieläkin tunnistamatto-maksi jäänyt hiekkaputkia raken-tava mato Röytän satama-altaan pohjasta. Perämeren vedenalainen luonto osoittautui äärimmäisen karuksi johtuen vähäisestä suola-määrästä, puolen vuoden jääkuo-resta, lyhyestä kasvukaudesta, kyl-myydestä ja pohjaa ruoppaavista ahtojäistä. Sieltä täältä pehmeästä pohjasta pilkisti esiin järvisimpuk-ka tai ahvenvita, pohjalla mönki kilkkejä ja vesipunkkeja ja kivil-lä kasvoi tupsuina ahdinpartaa ja vesisammalta. Näkyvyys oli rus-kean humuspitoisen veden vuoksi olematon mutta Perämerelle hyvin tyypillinen.

Syyskuu

Pitihän minun tietysti myös opetella videointimenetelmä, jolla

Suomen ensimmäistä vedenalaista luontopolkua pystyttämässä Saaristomeren kansallispuistossa.

Pohjaeläin- ja raskasmetallinäytteitä varten hankittu kuusi metriä pitkä läpinäkyvä muovinen viemäriputki pilkottiin puolen metrin pätkiksi ja varustettiin kumitulpalla molemmista päistään.

Metsähallitus vedenalaisia inventointejaan suorittaa. Tätä tarkoitusta varten matkustin kuudeksi viikoksi Vaasaan, jossa paikallinen meribiologi tiimeineen oli työskennellyt heinäkuusta lähtien Merenkurkun ulkosaaristossa.

Ilmat suosivat – kesällä 2006 saatiin videoitua yli 1500 minuutin pätkää merenpohjasta kun edellisen kesän kovilla tuulilla kenttäkauden saldo oli ollut vaivaiset 68 pistettä. Kaksi tehokasta kenttätiimiä starttasi joka aamu veneensä Rönnskäretin laiturilta ja suuntasi etukäteen päätetyille neliökilometrin ruuduille Norrskärin ympäristöön. Joka sadan metrin välein kamera laskettiin alas ja pohjaa ja sen kasvillisuutta videoitiin minuutin ajan.

Välillä tehtiin vertailevaa tutkimusta sukeltamalla. Sama viidenkymmenen metrin linja kuvattiin ensin videolle ja sen jälkeen sukeltettiin kahden meribiologin voimin ja tuloksia verrattiin toisiinsa. Videolta pystyy tunnistamaan suuren määrän putkilokasveja lajilleen, samoin kuin monet levät, vaikka jotkin lajit vilahtavatkin ohhi nopeasti ja jäävät tunnistamatta. Sukeltamalla löydettiin tietysti enemmän lajeja, mutta videointimenetelmä osoittautui tarpeeksi tarkaksi kartoitustyötä varten.

Lokakuu

Kolmen kuukauden kenttätöön jälkeen paluu arkeen ja toimistoon oli raskasta. Kesä oli ollut hieno, tuloksia oli kertynyt paljon ja maastotiimin yhteistyö oli sujunut saumattomasti. Tietokoneella odottivat kolmen kuukauden sähköpostit purkamistaan ja videosalkussa 1500 minuutin videota katsomista ja analysoimista. Myös Morenian kenttäkauden tulokset odottivat raportiksi muotoutumista.

Suurin osa lokakuusta kului

juoksevien asioiden hoitamiseen – sukellusvälineet piti huoltaa ja varastoida talviteloille, näytteet viedä analysoitaviksi yliopistolle ja sen jälkeen tallentaa, hoitaa matkalaskut kesän ajalta, juosta muutamissa kokouksissa ja vain ihmetellä syksyn tuloa ja budjetin laatimisen vaikeutta. Rahaa ei tunnetusti koskaan ole tarpeeksi. WWF ehti järjestää öljyntorjuntakurssin, ja minä ja joukko muita metsähallituslaisia raavimme ja harjasimme jäteöljyä Haminan sataman vedenpuhdistusaltaan reunoilta.

Marraskuu

Jos näytteet on kerätty mutta niitä ei ole analysoitu, onko silloin mitään vielä saavutettu? Siispä videoita katsomaan. Päivät pääksytysten tuijotin erityyppisiä merenpohjia ja niiden kasvillisuutta videoilta. Jotkut videot purkautuivat paperille heti ensimmäisen katsomiskerran jälkeen – 100 % hiekkaa, ei kasveja eikä eläimiä. Jotkut videot piti kelata ja katsoa yhä uudelleen ja uudelleen jotta paperille sai lopulta kirjattua mahdollisimman tarkat prosenttiosuudet ärvioille, näkinpartaisille, vidoille ja eri lajin leville.

Videoiden katselu oli yhtä aikaa mielenkiintoista ja tylsää. Oli äärimmäisen mielenkiintoista saada näytteistä tulkittua tuloksia, täytellä ensin papereita ja sitten Exel-taulukoita ja muuntaa visuaalinen data numeroiksi. Toisaalta, kahdeksan tuntia videoita päivässä, viisi päivää viikossa, kahden kuukauden ajan...

Videomaratoniin katkaisivat vain muutamat Hailuotoon avattavan Luototalon perustamiskokoukset ja Helsingissä pidetty kolmipäiväinen meriasiantuntijoiden kongressi, jossa kävi selvästi ilmi, että hiekkaputkimato, jonka olin kesällä Iin

Röytän satamasta löytänyt ja valokuvannut, ei selvästikään kuulunut Suomen eläinlajistoon. Kuulustelin yhtä pohjaeläinasiantuntijaa toisensa perään mutta kukaan ei ollut koskaan kuullut moisesta, saati sitten nähnyt mitään vastaavaa, kun levitin valokuvaa. Kaikki halusivat ihmeestä näytteen, mutta minä en päässyt Röyttään koska rannat olivat jäässä.

Joulukuu

Joulukuun ensimmäisenä ja hyvin pimeänä päivänä Merivartiosto antoi minulle virka-apua ja käytti minua Röytässä sukellusvälineineeni. Hämärtyvällä merellä kolistelimme jäälauttojen ja sohjon läpi kohti Röyttää, jossa sukelsin pimeässä iltpäivässä satama-altaan pohjalle. Veden lämpötila oli +1°C ja ilman muutaman asteen pakkasen puolella.

Koko sataman pohja oli tasoitunut. Yhtään ainutta hiekanjyvästä rakennettua putkea ei näkynyt, vesikasvit olivat kuolleet ja suurin osa levistä hävinnyt. Laiturin alla ui luimistelevan näköisinä satoja pieniä ahvenia, mutta mystisiä matoja ei ollut mailla halmeilla. Turha reissu pimeään ja kylmään tietysti harmitti, mutta toisaalta olisi harmittanut vielä enemmän, jos keskitalvella olisin kovassa pakkasessa hankkiutunut paikalle moottorikelkalla, sahanut jäähän sukeltajanmentävää aukkoa kaksi tuntia, palellut viimassa ja sen päätteeksi huomannut tehneeni turhaa työtä. Matoa ei siis löytynyt ja nyt odotellaan seuraavaa kesää.

Joulukuun pimeät ja sateiset päivät sujuivat videoita tuijottaessa ja yhtä alaista ohjatessa. Vaasasta oli lähetetty minulle työntekijä kuukaudeksi tallentamaan videoita paperille raapustetut numerot takaisin tietokoneelle, tällä kertaa numeeriseen muotoon.

Tammikuu

Heti vuodenvaihteen jälkeen sain kaikki videot katsottua. Exel-taulukot pitäisi vielä purkaa pohjanlaatu-, levinneisyys ja luontotyyppikartoiksi, mutta sen tekee Vaasan meribiologi, hänen alueellaan kun operoitiin. Seuraavan kerran se olen minä, joka videoi koko kesän kenttätöiminsä kanssa Perämeren kansallispuistoa, purkaa syksyn aikana videot ensin paperille ja sitten taulukoiksi, ja analysoi lopuksi tiedon jollakin paikkatieto-ohjelmalla. Vedenalaista luontotyyppitietoa voidaan sitten käyttää esim. kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelmaa laatiessa, mietittäessä vedenalaisen luonnon suojelutarpeita, suunniteltaessa uusia vierasvenelaitureita tai vaikka vain vesikasvien levinneisyyskarttoja piirrettäessä.

Vuosi on vierähtänyt ja olen kovaa vauhtia suunnittelemassa ensi kesää. Kaksi gradu –opiskelijaa Oulun yliopistosta on ilmoittanut halukkuutensa tulla työskentelemään kanssani, olen palkannut kenttähenkilökuntaa ja täydentänyt sukellusvarusteitani. Kompressorin ja hapenantolaitte täytyy vielä kilpailuttaa ja tilata ja videolaitteisto rakentaa. Kevään kalenteri on alkanut täyttyä kokouksista, kongresseista ja työmatkoista ja maaliskuussa muutan kahdeksi kuukau-

deksi Raumalle suorittaakseni ammattiopistossa laivurintutkinnon.

Kotkaan ja Korpoströmiin ollaan juuri palkkaamassa uusia Metsähallituksen meribiologeja. Kun henkilöt on valittu, minäkin osaan nyt kertoa, mistä meribiologin vuosi koostuu.

**Teksti ja kuvat:
Essi Keskinen**

LVI- JA RAKENNUSPELTITYÖT S & H Ukkola Oy

Haukipudas.

Puh. 0400-581 584, 040-5581 584
Fax 08-5208 162

TEHOSÄHKÖ OY

TR Tehosähkö Oy
www.tehosahko.fi
GSM 0400-625975

Paulaharjuntie 22
90530 Oulu
GSM 0400-498969

Rakennatko uutta tai korjaatko vanhaa?

TR Tehosähkö Oy:stä saat sähkö- ja telealan palvelua;

- sähkö- ja valaistussuunnittelu
- sähkötyöiden toteutus
- sähkötarvikkeet

Toteutamme toiveitteesi mukaisen viihtyvyyden ja toiminnallisuuden kohteeseesi! Pyydä tarjouksemme!

VIINAMÄKI-HUVILAT OY

**SORONEN
91100 li**

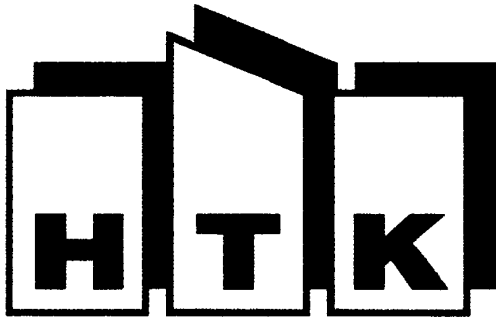
Puh. 8176338, 0400-283043

- Omakotitalot • Huvimajat
- Huvilat • Saunat • Aitat
- Grillit • Yms.

MAANKAIVUA JA VESIHUOLTOTÖITÄ ISKUVASARATYÖT

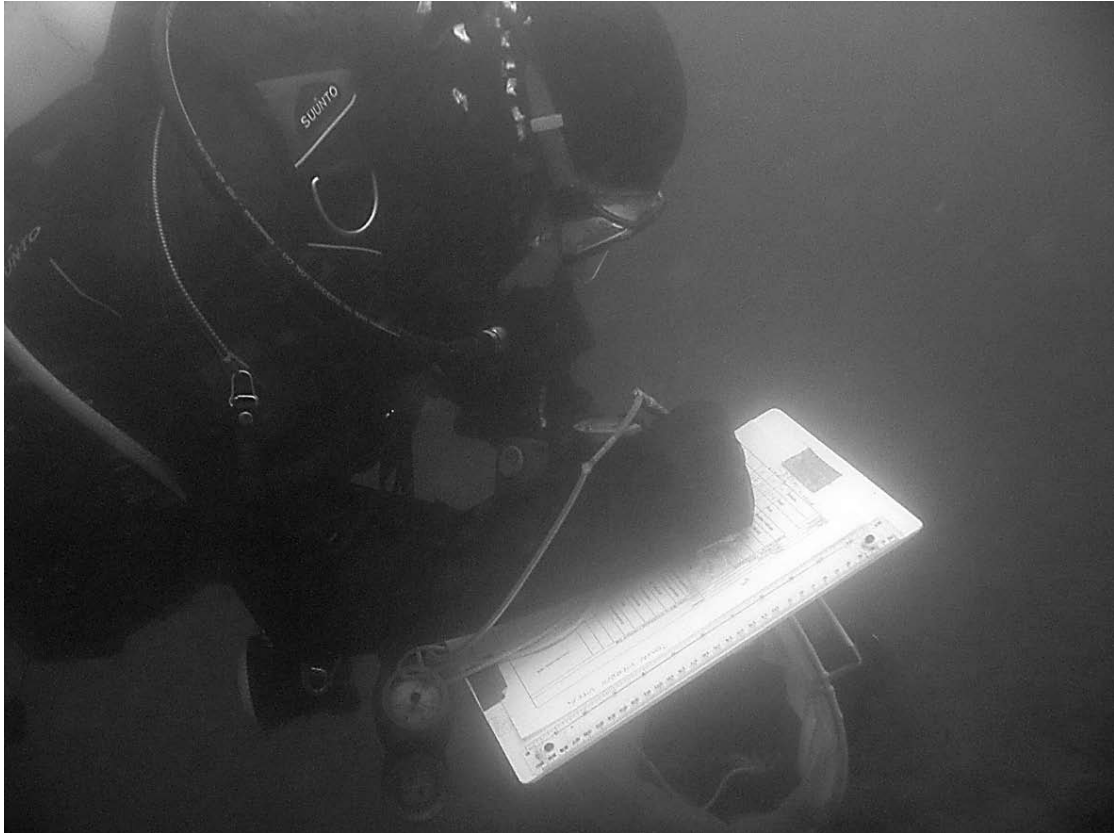
HAUKIKAIVU OY

**KELLO, puh. 5402 805
autopuhelin 0400-387 687**

HTK-KONEPAJA OY

**Siika-ahontie 12, 90820 KELLO
Puh. 08-510124, Fax. 08-510421**

Pohjasedimenttien ja kasvillisuuden kirjaamista pohjassa kelluskellen.

Fysikaalinen hoitolaitos

FYSIOPUDAS

Jokelantie 1, 90830 HAUKIPUDAS
Puh. (08) 563 5720

KESÄRENKAAT!

HANKOOK
K406 ja Ventus K105

MEILTÄ MYÖS:
MICHELIN

METRIC

• Korjaamo • Varaosat
• Akut • Renkaat

AUTOHUOLTO
P. UKKOLA KY

Salmintie 13, 90830 Haukipudas. Puh. (08) 5472 987, 5472 221.

Huviveneiden katsastus

Peruskatsastus

Peruskatsastus tehdään joka viides vuosi sekä silloin, kun vene on vaihtanut omistajaa. Peruskatsastus on kaksiosainen. Runkokatsastus tehdään veneen ollessa maissa ja katsastuksen loppuosa veneen ollessa purjehdusvalmiina vesillä.

Vuosikatsastus

Vuosikatsastus tehdään joka vuosi veneen ollessa purjehdusvalmiina vesillä.

Veneilijän katsastusohjeet löydät osoitteesta:

<http://www.veneilyliitto.fi/pdfs/katsohje.pdf>

Veneiden katsastus on suoritettava kesäkuunloppuun mennessä. Vain katsastetut veneet ovat oikeutettuja käyttämään seuran perälippua. Varsinaisten katsastustehtävien lisäksi katsastajat ohjeistavat veneilijöitä veneiden varusteluun, rakenteisiin ja turvallisuuteen liittyvissä asioissa.

Seurassamme veneiden katsastusta suorittavat:

Immo Teräsmö p. 040-5217216

Leevi Tiikkainen p. 050-4305152

Reino Ruuska p. 040-7557464

Kauko Liedes p. 0400-181859

Jari Luokkanen p. 0400-341837

APU LÖYTYY AMMATTILIIKKEESTÄ

• MAALIT • KAAKELIT • PARKETIT
• MATOT • TAPETIT • TYÖKALUT

ASENNUS-
PALVELU

matot
kaakelit
parketit

SISUSTUS-
SUUNNITTELU

POHJOLAN VÄRI OY

Takalyötynkatu 2
Sisustajantori 90150 OULU

Puh: 08-534 8000
Fax: 08-534 8010

PAULI MOILANEN OY

Väsymätön
Kipinä Mikko

- palokalustomyynti
- suojainmyynti
- VSS-valineet
- sammutinhuolto
- kuljetettavien paineastioiden tarkastuspaikka
- AGA palvelupiste
- kaikki Aga-kaasut, hitsauksen lisäaineet ja tarvikkeet

Puhelin: 5340 600
Huolto: 5340 612 Fax: 5340 611
Laakeritie 7 90630 Oulu

Ostat, myyt tai vaihdat, niin soita tai tule käymään.

Auto-Pudas Oy

Heikki Siipola

Jarmontie 10 90830 Haukipudas puh. 5472 896
www.autopudas.fi
E-mail: auto-pudas@luukku.com GSM 0400 683 868

TEKNO-PAL OY

Aurinkosähkölaitteet, paneelit, valaisimet ym. alan asennustarvikkeet. Aurinko- ja maalämpöpaketit.

Asuntojen sähköisten säteilyjen mittaus. LVI-asennus- ja huoltotyöt sekä tarvikkeet.

TAUNO UKKOLA

Puh. 0400-890669
fax 08-5409326

Putaan kyläntie 276
90860 HALOSENNIEMI

**HAUKIPUTAAN
HAUTAUSTOIMISTO
JA KUKKAKAUPPA KY
KROPSU**

Revontie 5 90830 HAUKIPUDAS
PUH. (08) 5471 358, 5472 398, ILT. 5471 358

Rakennuspalvelu Veijo Vedman ky
90830 HAUKIPUDAS
Puh. (08)547 2631, 0400 681 265
fax (08)547 2163

Talolääkärit tarjoavat täydellisen tutkimuspalvelun kosteus- ja homevaurioista sekä huoneilman yhdisteistä. Talojen kuntoarvio ja ennaltaehkäisevät toimenpiteet kuuluvat Talolääkäreiden ohjelmaan. Talolääkärit tarjoavat korjaustoimenpidesuunnitelmat, valvonnan ja jälkiseurannan. Joten varmista asuntosi kunto ja terveellisyys heti.

Rakennuttaminen
Rakennusvalvonta
LVI-S-A-valvonta
Projektinjohto
Kustannusarviot
Aikatauluttaminen

PL 6, 90831 Haukipudas
p. 040-546 4960
www.pirttilahti.fi

VIRPINIEMEN LIIKUNTAOPISTO

Majoitusta luonnon rauhassa – liikunnan riemua ympäri vuoden.

Kesän viikko-ohjelmassa liikuntaa kaikenikäisille. Puh: (08) 5614 200

www.virpiniemenliikuntaopisto.com

**Kattamis- ja vesieristystyöt
sekä rakennuspeltityöt**

P. 0207 291 400

fax 0207 291405

Käyttämme Rotimatsia
KATEPAL
tuotteita

Veli Warppe 0400 680 400

- vesikattotyöt
- vedenpaine-eristykset
- kosteuseristykset
- vesikattojen saneeraukset
- rakennuspeltityöt
- kanttikone 6,0 m
- autonosturimme nostokorkeus 23 m
- pyöräkuormaaja työpaino 7,5 tn

katterla oy
Sammaltie 76, 90650 OULU

**HUOLTOPALVELU
KARPPINEN KY**
<http://www.karppinen.org>

**AUTOJEN HUOLLOT
JA KORJAUKSET**

ÖLJYNVAIHTO
AIKAA
VARAAMATTA

KONETIE 10
HAUKIPUDAS
puh (08)556 5796
fax (08) 542 5256

Viklojen ranking-kisat Kellon selällä syyskuussa

Viklailijat saapuvat kisaamaan Kellon selälle syyskuun 8.-9. päivää. Kilpailu on viklojen ranking-sarjan kuluvan vuoden viimeinen osakilpailu ja mukaan odotetaan kymmentä, viittätoista venekuntaa. Kilpailun järjestää Haukiputaan pурсiseura.

Viklakisat saapuvat pitkästä aikaa Pohjois-Suomeen. Edellisen kerran luokka on kilpaillut Tampereen pohjoispuolella vuonna 1998, jolloin Kokkolassa pidettiin SM-kilpailut. Kiviniemessä olosuhteet kevytveneilyyn ovat todella hyvät. Slipi on loiva, rannalla riittävästi tilaa veneen trimmaamiseen, käytettävissä erinomaiset pukutilat ja matkaa satama-altaasta rata-alueelle ei käytännössä ole lainkaan, koska purjehdusalue alkaa heti aaltonmurtajan takaa. Lähes vastaavat olosuhteet tarjoaa Suomessa ainoastaan HSK:n satama, mutta sieläkään rata-alue ei ole näin lähellä. Kello on todellinen kevytveneiden purjehdusparatiisi.

Vikla on klassinen kevytvene

Vikla on kaksipurjeinen, nostokölinen, hieman alle viisimetrisen kahden hengen jolla. Vene on yksi-

tyyppiluokka, eli kaikki viklat ovat teoriassa samanlaisia ja yhtä kilpailukykyisiä. Erot muodostuvat veneiden ja purjeiden iästä, kunnosta ja ennen kaikkea purjehtijoiden taidoista. Luokka on Suomen yleisin kevytvene ja hyvin aktiivinen myös kansainvälisesti, suurimmat laivueet seilaavat Yhdysvalloissa, Brasiliassa, Japanissa ja Italiassa. Viime kesänä EM-kilpailut seilattiin Porissa. Ulkomailla luokka tunnetaan nimellä Snipe.

Vikla on hyvin taktinen ja teknisesti haastava vene kilpapurjehtia. Vaikka menestyminen kilparadoilla vaatii kovan työn ja harjoituksen, pääsee viklailuun mukaan nopeasti ja helposti, tarjoaa mukavaa kevytveneilyä ihan vasta-alkajista lukien. Luokka sopii myös mainiosti niin naisille kuin miehille ja kilpailussa molemmat sukupuolet ovat yleensä edustettuina ja kilpailevat tasaväkisesti. Aktiiviset viklailijat ovat hyvin monen ikäisiä. Kilpailuissa nuorimmat ovat olleet hieman yli kymmenvuotiaita ja lähes 70-vuoden ikäiset ovat edelleen aktiivisesti mukana näyttämässä mallia nuoremmille.

Kiviniemen sataman viklailijat kävivät vuosi sitten keväällä avaamassa kautensa Göteborgissa. Tänä

Haukiputaalaiset Mika Mämmelä ja Kati Pietilä aloittivat purjehdusharrastuksen viklalla. Pari on kiertänyt kilpailuja ympäri Suomea ja harjoitellut aktiivisesti Kiviniemessä.

Jussi Vasala gastinaan Timo Rasila ajaa takaa Mika Mämmelää ja Kati Pietilää. Viklatreeneissa harjoitusvastus tuo mielekkyyttä seilaamiseen ja antaa mahdollisuuden testata omaa vauhtiaan kilpakumppaniin.

vuonna kausi alkaa joko Lohjan ranking-kilpailuissa toukokuun puolessa välissä tai treenauksen merkeissä kotisatamassa, kun sää sallii. Rannassa ja vesillä tullaan kesän mittaan näkemään neljästä viiteen aktiivista viklaa.

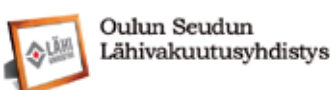
Tänä vuonna vikla viettää 75-vuotisjuhliansa. Lisää viklasta löytyy netistä viklaliiton sivustolta www.snipe.fi.

Jussi Vasala
FIN 27456

KODIKKAAT KAROLIINA KEITTIÖKALUSTEET

Kissankulma 5, 90440 Kempele,
puh. 08-513 515, fax 08-513 215

Haukipudas: Kirkkotie 2
puh. 020 522 6050

Ii: Valtarintie 6
puh. 0400-613 416

Oulu: Saaristonkatu 31
puh. 020 522 6080

**Älä suotta hidastele.
Hanki nopeampi kone.
Oulun EduMediasta.**

Köli venekoulutusta pursiseuralaisille

Haukiputaan Pursiseura on alustavasti varannut KePS:n Purjehduskoululta Purjehduksen peruskurssin purjehdusharrastusta aloitteleville, sekä Perämieskurssin muutaman purjehduskauden kokemuksen omaaville.

Peruskurssin teoriaosa on suunniteltu juhannusta edeltävään aikaan Virpiniemen Liikuntaopistolle ja käytännön harjoitukset Kemiin kesäkuun viimeiselle viikolle.

Perämieskurssin alustava ajan kohta on elokuu. Aikatauluja on mahdollista muuttaa niin, että mahdollisimman monelle ajankohta on sopiva.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset:
Kari-Pekka Heikkiselle
kp.heikkinen@gmail.com
Puhelin: +358 400 588 359,
klo 17–21

Purjehtijakurssi

Purjehduskoulutus rakentuu nousujohteiseen kurssijärjestelmään. Alkeisopetus annetaan Purjehtijakurssilla. Lähtötaso ei ole korkea; uimataito ja hyvä terveys sekä 15 vuoden ikä riittää. Kurssin minimikesto on 32 tuntia (4 päivää), mutta käytännössä kurssit useimmiten ovat noin 40 tuntisia.

Kurssiohjelma

Kurssin sisältö jakautuu teoriaosuuteen ja käytännön harjoituksiin painopisteen ollessa itse vesillä tapahtuvassa purjehduksessa. Useimmiten tällaiset kurssit järjestetään ns. pitkänä viikonloppuna; alkuvuikon iltoina on teoriaosuus ja purjehdukseen varataan viikonloppu perjantaista alkaen. Teoriatunnit voidaan pitää myös aikaisemmin kevään aikana. Kurseilla on käytössä oppimateriaalina Purjehtijan opas -kirja.

Kurssin tavoitteet

Kurssin ensisijaisena tavoitteena on johdattaa purjehduksen pariin ja antaa köli veneen miehistössä (gasti) tarvittavat teoreettiset ja käytännön tiedot ja taidot. Kurssin jälkeen on taito toimia veneessä mm. ohjaajana, purjeiden säätäjänä, navigaattorina; osallistua aktiivisesti kaikkeen siihen mitä vesillä purjehduksen aikana tapahtuu.

Perämieskurssi ja Päälikkõkurssi

Purjehtijakurssin jälkeen on mahdollisuus jatkaa Perämieskurssilla ja sen jälkeen Päälikkõkurssilla. Nämä kurssit

KePS:n purjehduskoulun oppilaat käytännön harjoituksissa Kemin vesillä. Vasemmalta Matti Alaluusua, Anna Heikkinen ja Sven Nyberg (purjehduksen opettaja).

ovat sopivia myös sellaisille purjehtijoille, joilla on purjehduskokemusta, mutta tavoitteena ohjatuksi vahvistaa omia osaamisalueita. Näiden kurssien ensisijaisena tavoitteena on painottaa veneen päällikkyyteen matka- ja retkipurjehduksilla liittyvää osaamista.

Perämieskurssin tavoite on toimiminen kipparina suotuisissa saaristo-olosuhteissa päiväsaikaan. Vastaavasti päälikkõkurssilla tavoite on toimia veneen päällikkönä rannikon läheisyydessä päiväsaikaan kaikissa olosuhteissa sekä suotuisissa olosuhteissa yöllä.

Kurssit kestävät yleensä vähintään neljä (4) päivää ja niitä järjestetään sekä viikonloppukursseina että matkapurjehduksina. Kurssiveineissä on yleensä miehistön jäsenenä purjehduskurssilaisia.

Päälikkõkurssiin sisältyy aina purjehdusta näkyvyyden ollessa ra-

joittunut, käytännössä tämä tarkoittaa pimeäpurjehdusta valaistuilla väylillä.

Näiden kurssien jälkeen on mahdollista suorittaa vapaaehtoinen purjehdustutkinto. Perämiestutkinto vastaa englantilaista Day Skipper -tutkintoa ja Päälikkõtutkintoa vastaa Coastal Skipper -tutkintoa. Päälikkõtutkinto soveltuu myös erinomaisesti jo vuosia purjehtineille, joille kurssien käyminen ei ole tarpeen, mutta jotka kuitenkin tarvitsevat todistuksen omasta taidostaan esim. venevuokrausta varten.

Hyväksytysti suoritettu päälikkõkurssi oikeuttaa saamaan todistuksen veneilytaidosta, millä lomakkeella voi hakea suoraan Kansainvälistä huviveneen kuljettajan pätevyyskirjaa Merenkululaitoksesta.

Todistuksen hinta on 20 euroa.

”Kummajainen” Perämerellä

Moni Haukiputaan ja Iin välisellä jääalueella talvisaikaan liikkunut on saattanut nähdä lentokoneelta näyttävän ”härvelin” joka kuitenkin liikkuu lähes jään pinnassa.

Kyseessä ei tosiaankaan ole lentokone, vaan ns. patopainekone, joka nykyisen lainsäädännön mukaan tulee rekisteröidä veneenä. Lentokoneeksi sitä ei voida väittää

niin kauan kun lentokorkeus perustuu siipien ja alla olevan kiinteän materiaalin (jään tai veden) väliin syntyvään paineeseen.

Laite on Martinniemenlaisen Lasse Rekilän ja hänen poikansa Unto Rekilän yhdessä rakentama ja se liikkuu alennusvaihteella varustetulla Rotaxin moottorilla, samalla tyypillä jota ultrakevyet koneet ovat takavuosina yleisesti käyttäneet.

Koneen minimi ”lento” nopeus on noin 65 km/h, maksiminopeuden ollessa hivenen alle 100km/h.

Samassa pajassa on aiemmin valmistunut työkäytössä em. kalastajilla edelleenkin oleva ilmatyynyalus sekä useampia kalastusveneitä. Saapa nähdä mitä kaikkea vielä keksivätkään ihmisten ihmeteltäväksi rakentaa.

Jari Ylönen

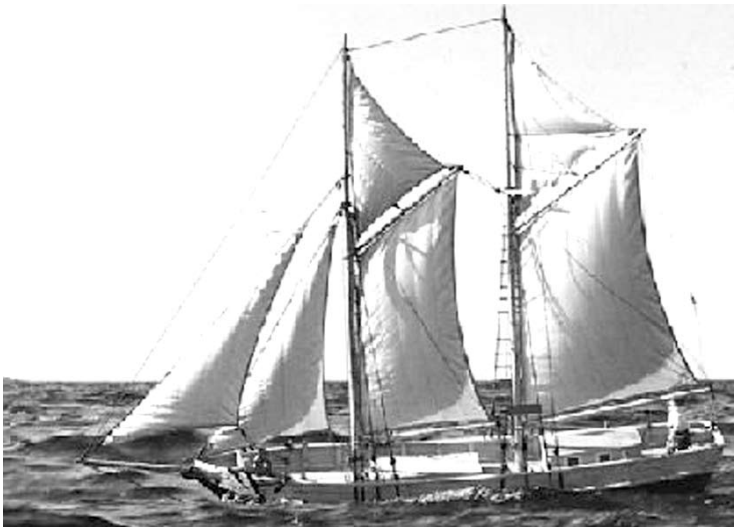
Perämeren Jähti

Kävimme Pursiseuran porukalla seuraamassa Perämeren perinnealuksen Jähdin rakentamista Kemissä viime keväänä. Nyt kuulumme Jähdin viimein pääsevän merelliseen elementtiin toukokuun viimeisenä viikonloppuna Kemin sisäsatamassa.

Kemissä järjestetään Jähdin arvolle sopivat isommat kekkerit,

torvisoittokunnat ja kaikki, kyseiselle viikonloppulle. Rantaan mahdunee vielä joku haukiputaalainenkin Jähtikaunottaren vesillelaskua seuraamaan, kunhan ilmestyy paikalle 26.5.klo 12.30–15.00 välisenä aikana.

Tämän jälkeen on yleisölle vielä tarjolla Kuosmanen ja Ruonansuu show 15.00–17.00.

www.SANOMAT24.fi

www.eok.fi

EUROOPPALAISEN OIKEUSTURVAN KESKUSLIITTO – EOK RY

Suutari ja Snahkatyö

Mika Huovinen

- Korkolaput
- Abloy- ja URA-Abloy-avaimet
- Teroituspäalvelu
- Kaiverruspäalvelu

MEILTÄ MYÖS ABLOY SARJOITUKSET!

Huvipolku 4 (Rantapohjan vieressä).

Puh./fax (08) 346 205, 040-581 6245. • Avaamme aamulla – suljemme illalla.

Puhtaamman veneilyn ja - vesien puolesta...

Septiasema Santaholmaan

Haukiputaan Telakkayhdistyksen hallinnoima satama Kii-min-kijokisuussa siirtyy uuteen aikaan, parempia palveluita tarjoavana satamapaikkana, aivan Haukiputaan kuntakeskuksen tuntumassa.

Satamaan on vedetty viime syyskaudella vesi- ja viemärijohto ja kevään hankinnoissaan ollut septiaseman pumppulaitos, jonka rahoituksessa on saatu tukea kiittävästi alueen yrityksiltä ja yksityisiltä veneenomistajilta. Niinpä kesäkuun aikana Proomupuiston satamassa toimii nykyaikainen septitankkien tyhjennyslaitteisto ja samalla on mahdollisuus puhtaan veden tankkaamiseen samassa yhteydessä.

Septisäiliö veneessä on veneilijän ympäristöteko.

1.7.2000 voimaan tulleiden määräysten mukaan käymälävesiä ei saa laskea vesistöön 1.1.2000 tai sen jälkeen rakennetuista veneistä Suomen sisäisillä, eikä aluevesillä (= 12 mpk rannikosta). Vuoden 2005 alusta määräys on tullut koskemaan myös ennen 1.1.2000 rakennettuja veneitä.

Uusissa 1.1.2000 tai sen jälkeen valmistetuissa WC:llä varustetuissa veneissä on oltava septitankki. Vanhoissa ennen 1.1.2000 valmistetuissa WC:llä varustetuissa veneissä on oltava septitankki ja sitä on käytettävä 1.1.2005 jälkeen.

Septitankilla varustetun talteen-

ottojärjestelmän sijasta veneessä voi käyttää kemiallista tai kuiva-käymälää, mutta niitäkään ei saa tyhjentää vesistöön.

Määräyksissä ei ole alarajaa veneen koolle, eikä veneessä kuljetettavalle henkilömäärälle. Ympäristöstään huolehtiva veneilijä ei myöskään laske jätevesiä edes aluevesirajan ulkopuolella suoraan vesistöön.

Veneen käymäläveden talteenottojärjestelmä sisältää: Pönttö tai kulho ja huuhtelupumppu. Pumppu voi olla käsi- tai sähkökäyttöinen. Se imee huuhteluvettä joko vesistöstä tai makeavesisäiliöstä ja tyhjentää kulhon septitankkiin. Septitankki, säiliö voi olla kumia, muovia tai metallia. Kansiläpivienti imutyhjennystä varten, rungon läpivienti ja pumppu (huuhteluveden ottoa varten). Purjevenisiin suositellaan "laponestäjän" asentamista huuhteluveden, että myös jäteveden poistoputkeen. Huohotinputki hajunsuodattimiseen.

Teknisiä neuvoja

Varmista että varusteet ovat kansainvälisen standardin ISO 8099 mukaisia. Kansihelan sisähalkaisija on Ø38-50 mm ja septitankin ilmaushelan tulee sijaita veneen ulkopuolella. Ilmausletkun on oltava halkaisijaltaan vähintään Ø19 mm. alle 400 litran tankeissa.

Järjestelmän tulee kestää imu-

SORALINKKI OY
TOPINPERÄNTIE 98,
90820 KELLO
puh. (08) 563 4400,
fax (08) 563 4410

**KAIKKI
KIVIAINES-
TOIMITUKSET**

- Täyte- ja erikoishiekat
- Murskeet ja sepelit
- Sorat

tyhjennys ja koko järjestelmän tulee olla hyvin kiinnitetty.

Hyvä veneilijä, ota huomioon !

Pilssivesiä eli öljynsekaisia veneen pohjavesiä ei saa tyhjentää septipumpulla. Jokaisen veneenomistajan tulee huolehtia jäteöljyjen ja pilssivesiensä viemisestä ongelmajätelaitokselle.

Alla on ohjeellinen kaaviokuva veneeseen asennettavasta septijärjestelmästä, ennen asennukseen ryhtymistä on hyvä keskustella asiantuntevien veneilytovereiden kanssa ja tarvittaessa pyytää asiantuntija apua.

Puhtaiden vesien ja kestävä veneylyn puolesta

Knaapi

Sammuttimen huolto- ja tarkastustilaisuus

Santaholman venesatamassa, Proomupuisto 3
perjantaina 11.5.06 klo 17:00 alkaen.

Vastuullinen huoltoliike: PAULI MOILANEN OY
Tule katsastuttamaan sammuttimesi
ennen veneilykauden alkua !

Haukiputaan Telakkayhdistys - Pursiseura - Veneilijät

VEREEN POHJAN
PUHDISTAMISEEN KÄYTTÖVALMIS

OKSAALIHAPPOLIUOS

Oy FF-Chemicals Ab

Teollisuustie 4, 90830 Haukipudas, puh. 0400 - 123 199/Riitta

akkutalo

**Tukkitie 1
90520 OULU
Puh. 5645 400**

**KIINTEISTÖHUOLTO
HAUKIPUTAALLA**

**Kiinteistöjen
korjaus ja
huoltotyöt.
Jätehuolto.**

540 9500

SR

Jätehuolto

0400-681 824

Vaihtolavapalvelu • Lumityöt • Hiekoitukset

Os. Sepäntie 18, 90850 Martinniemi, Haukipudas
E-mail: raimo.kropsu@sr-kiinteistohuolto.fi
www.sr-kiinteistohuolto.fi

Roskaantumiskartoitus

HELCOM:in ja Metsähallituksen aloitteesta toteutetaan avovesikaudella 2007 itämeren roskaantumista dokumentoiva hanke. Tarkoituksena on veneilyseurojen ja yksittäisten veneilijöiden toimesta kerätä tietoa rannoille ajautuneesta roskasta ja jätteestä. Hanke käsittää laajasti koko Itämeren merialueen: Vehkalahdelta **Tornioon**, niin ulko- kuin sisäsaariston. Hankkeesta on kirjoitettu veneilyalan lehdistä ja myös SVEL:n nettisivuilla on tietoa.

Ilmoittautuminen

Tutkimukseen osallistuvan seuran on yhteydenpitoa varten ilmoitettava ensi tilassa:

- Seuran yhteyshenkilön nimi, osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite tai jos osallistujana on yksittäinen veneilijä

- Veneilijän nimi, osoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite-tutkimusta koordinoivalle SVEL:n Veneilytoimikunnan Risto Sajaniemelle, mieluiten sähköpostilla risto.sajaniemi@fonet.fi tai osoitteella Kuutamokatu 8 A 2, 02210 ESPOO, tai 0400-448218

Roskien keräystavat

Seurojen toivotaan toteuttavan keräyksen tukikohtiansa kevätsiivouksen yhteydessä. Jos keskitettyjä rantojen siivoustalkoita järjestetään myös kesällä ja syksyllä, nekin ovat tärkeitä tapahtumia. Lomakkeita voi myös pitää koko kesän esillä satamassa/saareissa ilmoitustaululla, jolloin jokainen alueen rannoilta roskaa ja jätettä kerännyt voi merkitä siihen ”löytsä”.

Yksittäisen veneilijän on parasta pitää lomake/lomakkeita käytössään koko avovesikauden ja täyttää niitä **erityisiä** roskia ja jätteitä havaitessaan.

Lomakkeiden täyttö

Käytettävä lomake on kaksipuoleinen (kaksisivuinen) ja siitä on syytä ottaa riittävästi kopioita jokaiselle havainnoijalle. Tarvittaessa lomake on tulostettavissa myös SVEL:n nettisivuilta.

Lomakkeelle kirjataan rantaan ajautunut roska ja jäte. Omien veneilijöiden jätettä ei kirjata. Suositeltavaa on, että **havainnoijat kiertävät siivottavan alueen ennen töiden aloittamista ja merkkäavat havaintonsa lomakkeelle tukkimiehen kirjanpidolla**. Lomakkeen täytössä voi syntyä tulkintatilanteita, jotka on ratkaistava parhaalla tavalla ”talonpoikaisjärjellä”. Lomakkeen lopun lisätiedoissa voidaan esittää lisäselvityksiä.

Lomakkeiden palautus

Lomakkeet palautetaan mielellään kootusti heti kunkin tapahtuman jälkeen osoitteella:

Suomen Veneilyliitto, Westendinkatu 7, 02160 ESPOO.

Kaikkien lomakkeiden viimeinen palautuspäivä on 15.9.2007.

Taustaa

Yhteisen veneily-ympäristömme Itämeren roskaantuminen on sinilevän ohella yksi tulevien vuosien suurimpia haasteita. Helsingin komissio (HELCOM) ja Metsähallitus keräävät tietoa roskaantumisesta ja kutsuu talkoisiin kaikkia veneilijöitä. Kutsu kannattaa ottaa vastaan - kysymys on oman harrastuksen tulevaisuudesta!

Meren ja rantojen roskaantumisen on tiedostettu isoksi ongelmaksi eri puolilla maailmaa. Suuri osa mereen päätyvästä roskasta on hitaasti hajoavaa materiaalia, muovia tai lasia. Kevyt muovi voi kulkea

pitkiä matkoja meren virtausten mukana. Siksi kaukana sijaitseville rannoillekin voi kerääntyä huomattavia määriä roskaa.

Suomen rannikolla tehdyissä tutkimuksissa muovijäte muodostaa yli puolet kaikesta löytyneestä roskasta. Eri alueiden välillä on toki eroja. Joissain paikoissa roskaantuminen on ongelma, toisaalla roskaa ei esiinny juuri lainkaan. Tyypillistä roskaa Itämeressä ovat vapaa-ajanviettoon liittyvät roskat kuten muoviset, paperiset ja pahviset pakkaukset, muovi- ja lasipulot, metalliset juomatölkit ja muovipussit. Kalastukseen liittyvää roskaa kuten verkkoja tai niiden kappaleita löytyy myös runsaasti. Laivareittien läheisyydestä löytyy myös eri maista peräisin olevia pesuainepulloja ja kanistereita.

Roskaantumisella voi kuitenkin olla vakavia vaikutuksia luontoon. Eläimet saattavat takertua ja tukehtua roskiin tai niellä niitä. Roskaantuminen aiheuttaa myös vuosittain suuria taloudellisia menetyksiä mm. rantojen siivouksesta aiheutuvina kuluina. Roskat haittaavat laivaliikennettä, veneilyä ja kalastusta vaurioittamalla potkureita tai vahingoittamalla verkkoja.

Suomen Purjehtijaliiton ja Suomen Veneilyliiton veneilytoimikunnat ovat asettaneet toimintaryhmän kokoamaan tiedot roskaantumisesta. Ryhmässä on edustajia Kotkasta, Espoosta, Turusta, Uudestakau-pungista ja **Kemistä**. Lisätietoja antaa ryhmän vetäjä

Risto Sajaniemi
risto.sajaniemi@fonet.fi
0400 448 218

SPL SVEL
veneilytoimikunnat

Roskajoukot liikkeelle !

Valitettavan usein näkee metsään viedyn monenlaista jätettä, roskaa ja romua. Tällainen toiminta pilaa ympäristöä ja maisemaa, vähentää viihtyisyyttä ja on sitä paitsi laitonta. Osa luontoon heitetystä roinasta soveltuu kierrätykseen ja voitaisiin käyttää uudelleen. Hyötykäyttöön toimittaminen ei aiheuta kustannuksia, vaan saattaa jopa tuottaa tuloja.

Pohjois-Pohjanmaan ympäristötietoisuuden neuvottelukunnan valitsema vuoden 2007 teema on ”Puhdas metsä”. Eri toimijoista koostuva ympäristötietoisuuden neuvottelukunta haluaa innostaa Pohjois-Pohjanmaan ihmisiä toimimaan aktiivisesti puhtaan metsän ja viihtyisyyden puolesta. Haluamme myös yllyttää kaikkia levittämään tietoa laajemminkin, että metsä ei ole mikään kaatopaikka.

Yksityiset ihmiset, yhteisöt ja ryhmät kutsutaan mukaan vuoden ympäristökampanjaan. Osallistua voi keräämällä metsistä pois sinne heitettyä roskaa ja jätettä sekä levittämällä tietoa puhtaan metsän puolesta. Romuautojen ja vastaavien keräämisestä on kuitenkin syytä sopia maanomistajan kanssa. Lisätietoja saa kunnan ympäristöviranomaiselta ja kierrätysalan toimijoilta. Valtion maiden osalta riittää yhteydenotto lähimpään Metsähallituksen toimipisteeseen.

Ympäristökilpailu

Teemavuoden merkeissä julistetaan toukokuun alusta elokuun loppuun kestävä ympäristökilpailu. Ansioituneimmat roskaajoukot tullaan palkitsemaan marraskuussa järjestettävillä maakuntapäivillä. Lisäksi kaikkien kilpailuun osallistuneiden kesken arvotaan palkintoja. Mukaan kilpailuun pääsee täyttämällä osallistumislomakkeen 15.9.2007 mennessä. Lomakkeen voi täyttää internetissä osoitteessa www.metsa.fi/puhdasmetsa tai lähettää joko postitse osoitteella: Metsähallitus PL 81, 90101 OULU, tai sähköpostitse anneli.markuksela@metsa.fi. Voit ilmoittaa kilpailuun itsesi, oman porukasi tai jonkun tiedossasi olevan roskaajoukoissa ansiokkaasti toimineen tahon.

Pohjois-Pohjanmaan ympäristötietoisuustoimikunnan puolesta

Pertti Tuomi
Puheenjohtaja
Aluejohtaja
Metsähallitus

Juhani Karjalainen
Sihteeri
Maankäyttö- ja ympäristöpäällikkö
Metsähallitus

Kreikan purjehdusmatka

Varmaan moni meistä veneilijöistä ja varsinkin purjehtijoista haaveilee joskus veneilystä välimeren lämpimissä tuulissa turkoosin veden ympäröimänä. Ja jos matkaan on budjettikin jo varattu, niin eteen tulee monia kysymyksiä ja kynnyksiä matkan toteuttamiseksi.

Syksyllä 2006 pirahdi kännykkä eräillä Haukiputaan pursiseuran jäsenillä. Antti Alaluusua oli saanut idean lähteä Kreikkaan purjehtimaan Suomen purjehtijaliiton ja SunSail Oy:n järjestämälle yhteismatkalle keväällä 2007. Veneen miehistön värväys alkoi puheluilla tutuille kavereille. Kai Tirkkonen, Timo Kaarre, Tuomo ja Sakari Kantomaa sekä Pertti Puolakanaho päätyivät miehistöksi Kreikan matkalle. Eikä näitä miehiä tarvinnut kauan houkutella! Nyt päätettiin lähteä ottamaan selvää välimerellä liikkumisen saloista.

Pidimme muutaman yhteisen kokouksen ennen lähtöä ja Kai Tirkkonen osallistui Helsingissä kipparikokoukseen, jossa matkan olosuhteita selvitettiin etukäteen.

Vuokraamamme Dufour 365:en kippariksi äänestimme Antti Alaluusua ja varakippariksi Kai Tirkkosen. Matkalle lähti 10 venettä, yhteensä n. 60 henkilöä. Luonnollisesti olimme pohjoisimmat lähtijät.

SunSail Oy on järjestänyt purjehduslomia jo pitkään. Kohteita on eripuolella maailmaa ja käytännön järjestelyt toimivat pitkäaikaisen kokemuksen ohjaamina. Matkaan lähdetessä olimme saaneet hyvät ohjeistukset paikallisista olosuhteista ainavaatetusohjeita myöten. Joten lähteminen ei ainkaan allekirjoittanutta huoletuttanut etukäteen. Paikallinen veneiden vuokraaja Kiriakoulis on pitkän linjan toimija ja veneet pitäisivät olla asianmukaisessa kunnossa. Veneet ovat max. 3 v vanhoja. Pääosin Dufour ja Bavaria merkkisiä. Veneet ovat n. 30-50 jalkaisia.

Rhodos

Normaali Helsingistä lähteneen lomalennon päätyttyä saavuimme Aurinkomatkojen bussilla Mandrakin satamaan Rhodoksella lauantaina 21. päivä. Siellä meitä odotti pitkä rivi purjeveneitä valmiina vastaanottotarkastukseen. Kippari ja varakippari odottivat veneessä vuokraamon edustajan saapumista,

kun miehistö oli jo ensimmäiset tuoppinsa tietenkin sillävälän saaneet eteensä satamaravintolassa. Tosin oli heilläkin tärkeää tekemistä muonavaraston hankkimisessa samana iltapäivänä.

Veneen vastaanotto oli lyhykäisyydessään seuraavanlainen. Valmis lista veneen varusteista käytiin läpi. Tietenkin ensin turvavarusteet, sitten veneen varusteiden toiminta, purjeet, moottori, kaasupullot, petivaatteet ym. Tässä vaiheessa kannattaa olla tarkkana, sillä matkan aikana ei ole kiva huomata esim. edes yhden viltin puuttumista tai kaasupullon vajavaisuutta. Veneissä ei ole nimittäin lämmitystä. Keväällä Kreikan yöt ovat koleita ja vilttejä todellakin tarvitaan. Ja varusteiden täydennys ei ole välttämättä yksinkertaista kesken matkan.

Kuten sanottu gastiporukka ei ehtinyt olla joutilaana vaan ensimmäinen homma oli parin päivän muonan hankkiminen. Tarkoitus oli että aamupala ja päiväruokailu hoidetaan veneessä ja iltaisin syödään jossain satamatavernassa.

Kauppareissu olikin mielenkiintoinen ja paikalliset satamakauppiaat pistivät parastaan kehuakseen omia valikoimiaan ja hintatasoaan ja mollaamalla toisiaan. Ensimmäinen ostosreissu sujuikin ongelmitta ja tavarat saatiin kauppiaan autolla suoraan veneelle. Ostoslistalla oli mm. 20 litraa vettä, muutama iso purkki jogurttia ("vai oliko matto-liimaa"), myslä, leipää, kahvia, hedelmiä, suklaata, tomaatteja, jne.

Olosuhteet

Keväällä välimerellä eivät ole vielä alkaneet niinsanotut Meltemi tuulet, jotka puhaltavat tyypillisimmillään luoteesta useamman kuukauden yhteenmenoon. Meille sattui tuulia aina tyvenestä äkisti nousevaan kovaan n. 16-17 m/s tuuleen saakka. Eli reivausta tuli harjoiteltua. Saaret ovat vuoristoisia, joten alueelliset erot tuulissa ovat suuria. Vuoret vaikuttavat tuuliolosuhteisiin paljon.

Veden lämpötila oli noin 20 astetta, joten suomen kesän tyyppiset uintikelit olivat ihan mukavat. Vesi on kirkasta ja sitä on paljon sekä vaaka, että pystysuunassa. Yhtään merimerkkiä emme matkallamme huomanneet. Yleensä satamissa oli 5-20 m vettä ja heti ulospääs-

Paikallinen satamavirkailija avustaa maasähkön saannissa Symin saarella. Tuomo Kantomaa neuvonpidossa. Taustalla veneessä vas. Pertti Puolakanaho, Timo Kaarre ja Sakari Kantomaa.

tyämme kaiku näytti lähes 100m samantien! Yleinen kiinnittymistapa oli ankuri alas hyvissä ajojin ja peräedellä rantaan. Veneistä on helppo liikkua ulos perän kautta. Joissain satamissa esim Rhodoksella käytetään ns. Mooring köyttä, joka lähtee rannasta ulos poijuun. Vene peräedellä rantaan, köysi ylös kannelle ja kiinni knaapiin. Helpompaa kun ennakolta arvattiinkaan. Satamaan saapuessa oli yleensä paikalla pilliin viheltävä kaveri, joka ohjasi veneet omille paikoilleen. Kätevä systeemi mielestämme.

Kevät on hyvä aika lähteä varsinkin edullisten venevuokrahintojen takia. Myöskään paahtava helte ei ole haittana. Tällöin kuitenkin kannattaa ottaa huomioon, että lomakausi ei ole vielä paikallisilla yrityksillä pyörähtänyt käyntiin. Joissakin paikoissa saimme huomata ettei palvelua yksinkertaisesti ollut ja ihmiset levittelivät käsiään saavuttuamme paikalle.

Mutta nälkäisenä ei tarvitse Kreikassa olla. Kaikilla käymälämme saarilla oli erittäin hyvät

ruokailumahdollisuudet paikallisissa tavernoissa. Ja mitä pienemmälle saarelle astuttiin, sitä ystävällisempi oli palvelu ja hinnat edullisemmat. Mikäpä sen mukavampaa kun mennä aamulla veneestä suoraan aamiaiselle hymyilevän emännän tavernaan. Pieniä kauppoja oli kaikkialla, joista ruokavarastot saivat täydennystä.

Reitti ja käyntikohteet

Sunnuntaiaamuna olikin sitten lähtö merelle. Aamulla pidettiin kaikkien kippareiden yhteinen kokous (joka olikin tapana joka aamu), jossa saatiin sääennusteet, tiedot reitistä ja saapumissataman erityispiirteistä.

Lähtö tapahtui siis Rodokselta, joka on suurin Dodekanesian (12 saarta) saarista. Ensimmäisenä etappina oli Symin saari ja siellä saaren pääkaupunki Symi (n. 25 mailia). Matkaan lähdettiin hyvissä ajojin sunnuntaiaamuna ja tuulta oli vain muutamia metrejä sekunnissa. Välimeri näytti heti aurinkoiset kasvonsa ja matkaa taitettiin Turkin rannikkoa myötäillen leppeässä säässä. Postikorttimaiselle Symille saavuimme iltapäivällä. Saari on kuulemma keskikesällä niin kuuma, että paikallisetkin muuttavat muualle.

Maanantaiaamuna matka jatkui kohti Tilosta ja satama Livadhia (n. 30 mailia). Ajoimme koneella pari mailia Symin pohjoisosassa olevan salmen kautta ja purjeiden noston jälkeen suunta otettiin kohti lounasta. Tuuliolosuhteet olivat täysin erilaiset kuin edellisenä päivänä ja tuulen voimakkuus n. 15-17 m/s. Koko matka tultiin tiukassa luovissa ja matka taittui nopeasti. Päästiinpä reivausta kokeilemaan käytännössä. Satamaan tulo oli mielenkiintoinen kovassa tuulella ja kylkikiinnitykseen.

Ainoa ongelma matkan aikana oli vasemman puoleisen "lazy jack" kiinnitysköyden irtoaminen mastosta, jonka Tuomo kävi urheasti kiinnittämässä puosutuolilla kun olimme satamassa. Suhteellisen voimakas tuuli aiheutti eräälle venekunnalle rullagenoan hajoamisen ja ko. porukka joutui seila-

maan loppuviikon ilman keulapurjetta ison ja koneen avulla.

Tiistaiaamuna jatkettiin luoteeseen kohti Nisiroksen tulivuori-saarta (n. 20 mailia). Leppeä tuuli kuljetti venettä ja muutaman mailin jälkeen tuuli loppui kokonaan ja yltyi hetken päästä taas 15-17 sekuntimetrin vastatuuleksi. Ei muuta kuin reivaamaan ja luovimalla kohti Palon satamaa. Keskiviikkoamuna tutustuimme saaren tulivuoreen ja paikalliseen tulivuorisanaan.

Seuraava etappi olikin sitten Kos ja Kamarin venesatama (n. 15 mailia). Tuulta ei juuri ollut ja pääosa matkasta taittui koneella. Kos:lla turistikausi ei ollut vielä alkanut ja monia tavernoja ja kauppoja vasta availtiin. Tämä oli kääntöpisteemme ja ohjelmassa oli mm jokaisen venekunnan lauluesityksiä paikallisessa tavernassa.

Torstaiaamuna alkoikin sitten paluumatka. Seuraava pysähdyspaikka oli Symi ja Panormittisin luonnon-satama (n. 45 mailia). Lähdimme aikaisin aamulla ja ohitimme Turkin niemimaalla olevan antiikin Knidoksen. Tuulta ei juuri ollut ja suurin osa miehistöstä innostui uimaan turvavaljaissa veneen perässä. Myöhemmin intouduttiin tekemään myös veneen käsittelyharjoituksia, joita paikallisten rahtilaivojen miehistöt varmaan ihmettelivät. Panormittisin luostarisatamaan saavutiin illansuussa.

Perjantai olikin sitten viimeinen purjehduspäivä ja keula käännettiin kohti Rodosta (n. 25 mailia). Tuuli oli leppoista myötätuulta ja etenimme pelkän keulapurjeen avulla. Matkalla kohtasimme mm veneen Ruotsista ja Uudesta-Seelannista. Rodoksen satamassa olimme perillä iltapäivällä ja erittäin mukava yllätys oli että vastassa oli haukiputalainen vastaanottokomitea (Hilkka ja Risto Viinamäki). Veneen virallinen luovutus alkoi valittömästi vaikkakin kreikkalaisella suurpiirteisyydellä mikä sopi hyvin meille. Seuraava yö nukuttiin vielä veneessä ennen lauantain kotimatkaa.

Timo Kaarre ja Kai Tirkkonen

Purjehdusviikko takana Mandrakin satamassa Rhodoksella. Vas. Kai Tirkkonen, Antti Alaluusua, Tuomo Kantomaa, Pertti Puolakanaho, Timo Kaarre ja Sakari Kantomaa.

Polttopuutalkoita Röytässä

Keväällä järjestettiin kahdet talkoot polttopuiden tiimoilta, joista ensimmäisessä ajettiin ran-koja moottorikelkoilla mantereelta Röytään. Puita olisi ollut tarjolla enemmänkin, mutta vähäisen osanoton takia päätettiin tyytyä ”kohtuuteen”.

Toisen talkoopäivän teemana oli puiden tekeminen haloiksi ja pinoaminen kuivamaan. Tal-kooväen

vahvuus oli tismalleen sama kuin edelliselläkin kerralla, mutta siitä huolimatta rangat saa-tiin kunnialla haloiksi ja kuivumaan liiterin seinustalle.

Ainut talkooväelle paineita aiheuttanut seikka oli suuremmalle joukolle varattu evästy, jonka asianmukainen käsittely vaati molempien talkoopäivien venyttämistä saunomisineen ja ylimääräisen

energian polttamiseen talviverkkoja välillä kokemalla ja runsasta saalistusta perkaamalla.

Aurinko suosi läsnäolollaan talkoolaisia molempina päivinä, eikä Ahtikaan tosiaan kitsastellut.

Halonhakkaajat

Iloiset halonhakkaajat Antti Alaluusua, Reijo Kantola, Aatos Pusinen ja Taavi Udd kevät auringossa.

Venekatsastuksen painopistealueet 2007.

- **sammuttimet**
- **ilmatäytteisten pelastusliivien huolto ja varaosat**
- **hätärakettien kelpoisuusaika ja säilytys**
- **varalaitakorkeus, sen mittaaminen ja kirjaaminen katsastuspöytäkirjaan**

Ilmatäytteisten pelastusliivien huolto ja varaosat

Ilmatäytteisten liivien puutteellisuudesta huollosta ja säilytyksestä on aiheutunut vakavia vaaratilanteita, kun liivit eivät ole toimineet. Liivit on huollettava vuosittain valmistajan ohjeiden mukaisesti. Huollossa liivi täytetään ja sen osat ja toiminta tarkastetaan. Tarkastuksesta tehdään merkintä. Liivien säilytykseen ja käyttöön on kiinnitettävä erityistä huomiota. Veneessä on oltava jokaista liiviä varten varaptruunoita ja – sulakkeita liivien toimintakunnon varmistamiseksi. Ilmatäytteisen pelastusliivin sulake ja painesäiliön kiinniolo on tarkistettava joka kerta, kun se puetaan päälle. Katsastajat opastavat liivien käyttötarkastuksessa. Valmistajat suosittelevat, että ilmatäytteisten liivien käyttöikä on enintään 10 vuotta.

Palosammuttimet

Vesiliikenneasetuksessa on muutettu/tarkennettu 15.5.2006; vesikulkuneuvoissa tietyin edellytyksin vaadittava käsiammutin on tarkastettava (enintään) vuoden välein. Tarkastuksessa ja huollossa on noudatettava asetusta 917/2005, sammuttimien tulee olla EN 3 mukainen ja teholuokaltaan vähintään 8A 68B. 1.5.2008 asti hyväksytään EN 3 mukainen, teholuokaltaan vähintään 13A 55B tai vanhempaan AB- tai ABE- luokkaan kuuluva, vähintään 2 kiloa sammututetta sisältävä sammutin. Sammuttimien vuositarkastus on edelleenkin suoritettava ennen katsastusta – myös, jos uuden sammuttimen valmistus-

leima on eri vuodelta kuin katsastus.

Pelastuslautat

Pelastuslautta on huollettava valmistajan ohjeiden mukaisesti. Sen säilytyspaikan ja – asennon valinnassa on kiinnitettävä huomiota valmistajan ohjeisiin. Lautassa on painava painepullo, joka rikkoo väärässä asennossa (pystyssä) säilytettävän lautan rakenteita. Lautahuollossa voidaan säilytysasento ottaa huomioon lauttaa pakattaessa. Moottoriveneissä pelastuslautan sijoittaminen perätasolle altistaa lautan moottorin pakokaasuille, jotka vahingoittavat lauttaa.

Merkinantovälineiden kelpoisuus ja säilytys

Katsastuksessa hyväksytään 1 + 5 vuoden ikäiset hätämerkinantovälineet. Niiden valmistajat takavat lyhemmän kelpoisuuden (=toimivuus) ajan. Pidempi toimivuusaika on veneen omistajan tai päällikön vastuulla! Välineiden säilytyksessä tulee noudattaa valmistajien ohjeita; väärässä asennossa ja vaihtelevissa kosteusolosuhteissa säilytet-

tyjen välineiden toimintavarmuus heikkenee.

Veneiden maksimi henkilömäärä

Rekisteröidyissä moottoriveneissä ja CE – merkityissä veneissä on ilmoitettu veneen maksimi henkilömäärä. Muissa veneissä maksimi henkilömäärä tulee omistajan ja katsastajan yhdessä arvioida. Veneessä on oltava sopivan kokoinen, hyväksytty ja käyttöalueen vaatimusten mukainen pelastusliivi vähintään jokaiselle mukanaolijalle.

Veneiden rekisteröinti uudistuu

Uusi laki vesikulkuneuvorekisteristä tulee voimaan 1.1.2007. Kaikki vähintään 5.5 metriä pitkät purje- ja moottoriveneet pitää rekisteröidä. Myös nykyisessä rekisterissä olevat veneet pitää rekisteröidä uuden systeemin mukaisesti. Tekniset yksityiskohdat, kuten rekisterinumeron muoto ja kiinnitys, sekä olevien numeroiden mahdollinen käyttö selvinnevät asetusta valmistelevan työryhmän toimesta kevään kuluessa.

Lohisoppaa ja rieskaa

Haukiputaan Pursiseuralla on kunnia järjestää tarjoilut Röytän elöjuhlissa 4.8.2007.

Nyt seuralaisilla on harvinainen tilaisuus päästä perille perinteisen lohisopan syvimmistäkin salaisuuksista, **Maria Ojala-Ahokkaan** ottaessa päävastuun elöjuhlien kokkauksista.

Samassa keittiössä valmistetaan voileivät ja kotikalja juhla-vaen nautittavaksi, joten puuhaa varmasti piisaa suuremmallekin joukolle. Myös tarjoilun sujumiseksi on syytä varata riittävä määrä talkooväkeä. Tarkoitus on rekrytoida niin paljon talkoolaisia, että kenenkään

ei tarvitse koko päivää/iltaa työhellä keittiössä tai myyntikojussa.

Keittiön saloista kiinnostunut talkooväkeä pyydetään ilmoittautumaan **Marialle numeroon 0445475644**, tässäpä hyvä tilaisuus hankkia varmuutta suuremmankin juhla-vaen keittämiseen.

Kauhanvartta karttavat, mutta silti talkoisiin tulossa olevat ilmoittautuvat **Sirpa Sillankorvalle numeroon 0503282794**, jotta työt saadaan hyvin ennakoon suunniteltua ja ”taakka” mahdollisimman tasaisesti jaettua seuralaisten kesken.

HAUKIPUTAAN PURSISEURAN JOLLAKOULU

Pursiseuran jollakoulu järjestetään Kellon Kiviniemessä.11–15.6.2007 klo 10–14 välisenä aikana.

Jollakoululaiset tukeutuvat pienvenesataman kohdalla sijaitsevaan Kellon Veneen majaan ja harjoittelurata rakennetaan aallonmurtajan välittömään läheisyyteen.

Jollakouluun otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä 15 lasta, iältään 7-12v, Ilmoittautumiset numeroon junioripäällikkö Tuomas Ojalalle +358407047411. Osallistujien on oltava järjestävien seurojen jäseniä tai heidän on liityttävä seuraan viimeistään ennen Jollakoulun alkamista.

Jollakoulu maksaa 50euroa/lapsi.

Seuramme kokeneet ohjaajat toivottavat vanhat ja uudet nuoret jäsenemme lämpimästi terve tulleeksi jollakouluun, oppimaan Optimisti-jollan alkeita.

Kilpapurjehdus

Purjehdus alkaa opettelemalla perusteoria ja sen jälkeen kuljettamaan vene tuulen avulla paikasta A paikkaan B. Tämän jälkeen on monta eri tietä hyväksi purjehtijaksi. Hyvän purjehtijan ei tarvitse aina kilpailla, suurin osa purjehtijoista purjehtii vain omaksi ilokseen. Kilpapurjehtijaksi aikova alkaa perusosaamisen jälkeen harjoitteluun kuljettamaan venettä erilaisissa sääolosuhteissa maksiminopeudella ja harjoitteluun oikeanlaisia käännöksiä, missä veneen vauhti ei hidastu juuri lainkaan vaan kevyellä säällä vauhti kasvaa.

Näin pohjoisessa purjehdittaessa lämminvesikausi on varsin lyhyt. Harjoittelukautta pitentääkseen on syytä harkita oikeanlaisen purjehdusalan hankintaa jos aikoo toisaan huipulle. Purjehdus on valitettavasti välineurheilua, joten jos alat kiertämään kilpailuja on sponsorin hankinta paikallaan. Suomessa Zoom8 veneluokassa purjehditaan 7 kansallista Ranking kilpailua, joista yksi on Suomenmestaruus kilpailu. Kilpailut ovat yleensä kaksipäiväisiä, mutta SM-kilpailut kestävät kolme päivää. Zoom8 luokassa oli viimekaudella yhteensä vain 36 purjehtijaa kansallisissa kilpailuissa, joten kutsun kansainvälisiin kilpailuihin voi saada jo ensimmäisellä kilpailukaudella.

Kilpailuissa tarvitaan voittoa tavoitellessa erittäin hyvää teknistä osaamista ja oikeaa taktiikkaa. Hankalaksi asian tekee se että yhtään aina toimivaa taktikkaa ei ole. Ajolinjojen suunnittelu alkaa jo lähtöviivalla ja jatkuu läpi kilpailun. Taktiikkaa joutuu muuttamaan vaihtuvien sääolosuhteiden mukaan ja kilpakumppaneiden takia. Hyvä lähtö on erittäin tärkeä, koska johtoasemassa voit tarkkailla muita ja kiusata lähimpänä olevaa

kilpakumppania valitsemalla ajolinjasi sillä lailla, että hän joutuu väistämään sinua ja purjehtimaan sinun perässä tulevissa huonoissa virtauksissa. Suurissa kilpailuissa tämä on vaikeaa sillä kärki on yleensä tasainen ja kiusaamalla toisenatulevaa huomaa pian että juuri kolmantena ollut purjehtija on nyt johdossa.

Itse aloitin Kilpapurjehduksen viimekaudella. Kilpapurjehduksen mukana sain uuden kaveripiiriin ja loputtoman määrän treenausta. Harjoituksia oli valmentajan johdolla 2-3 kertaa viikossa ja sen lisäksi minulla oli Oulussa olevan veneen lisäksi Haukiputaalla vene jolla sain vapaasti harjoitella. Sponsoriksi minulle alkoi Kesälahden maansiirto. Minulle ensimmäinen Ranking kilpailu oli Kemissä. Kilpailu oli normaalisti kaksipäiväinen ja sijoituin lopulta toiseksi. Kilpailuista jäi mieleen ensimmäinen vahingossa sattunut kaatuminen, joka ei sinänsä ole vaarallista sillä kaatumista oltiin harjoiteltu harjoituksissa. Zoom8 jolla on sinänsä turvallinen vene että sen saa nostettua vedessä pystyy hyvin helposti. Kaatumisessa ja veneen nostossa meni aikaa vain reilut 10 sekuntia ja kilpailu jatkui.

Seuraava suurempi etappi urallani oli Helsingissä järjestetty harjoitusleiri, jonka mukana tuli paljon osaamista ja uusia kavereita. Harjoitusleirin johtaja oli Maarit Multala ja toisena opettajana muutama muu nuori ammattilainen. Suurin kansallinen kilpailu oli viimekesänä SM-kilpailut Helsingissä, jotka kestivät kolmepäivää. Kilpailut olivat todella mukava kokemus ja niistä jäi käten 11 sijoitus ja hyllylle komea lasi plus kivilaatta. Muita kilpailuja olivat Ouluregatta, jonka voitin ja Ouluranking jossa olin toinen.

Lassi Rehu

Lassi Rehu Röytän jollaleirillä opastamassa Zoomin käsittelyä.

N 65:06,7 E 25:19,9

venesäilytys – venekunnostus – sauna – kokoustila
tel. 0400 782567 – www.botniamarina.com

KYLPYLÄMATKA PÄRNUUN
29.7.-4.8.2007 ja 19.-25.8.2007
Hinta: alk EUR 440,-
Majoitus hotelli Estonia Puistotalo (29.7-4.8) ja Viking A/B talo(19-25.8) sis. hoidot ja täysihoitoruokailut.
Bussireitti: li, Haukipudas ja Oulu.

Tiedustelut ja varaukset:

Matkatoimisto

Suorsan Liikenne

MatkaMajakka Oy

Revontie 15, 90830 Haukipudas, p. (08) 5616 600, fax (08) 5472 806
Palvelemme: ma 9-18 ti-pe 9-17 la sulj. email: toimisto@matkamajakka.inet.fi

HONDA**YAMAHA****Kawasaki**

Moottoripyörien, kelkkojen sekä iskunvaimentimien huolto.
Myös ÖHLINS ja WP iskunvaimentimien myynti.

Motor Service

Esa Portaankorva
www.motorserviceportaankorva.fi

Similäntie 5 Puh.(08) 370 509
90820 KELLO GSM: 0400 687 640

Pankki,
joka maksaa
OP-bonusta!

Meillä asioiden keskittäminen palkitaan bonuksilla.
Soita 010 2535 014 ja kysy keskittämiseduista lisää!

OULUN

OSUUSPANKKI

Kellon ja Haukiputaan konttorit

**TAPAHTUMA-
KALENTERISTA**

26-27.5.
Santaholman tukikohdan kunnostustalkoot.

Kesäkuu
Purjehduskoulut ja –kilpailut

2.-3.6.
Siivoustalkoot ja li-punnosto Röyttäessä.

19.6.
Jäsentapaaminen Röyttäessä.

MERILEIRI
Merileiri nuorille Iin Röyttäessä 12.-15.7.

-purjehdusta
-merenkulkutaitoja
-leirielämää
-Miehikäspurjehdus
Nuoret ja huoltajat joukolla mukaan!

Päivitä jäsentietosi tai hae Pursiseuran jäsenyyttä alla olevalla lomakkeella tai internetissä osoitteessa www.haukiputaanpursiseura.fi.

Haukiputaan Pursiseura ry

Jäsenhakulomake

Anna tällä lomakkeella yhteystietosi. Käsittelemme hakemuksesi seuraavassa hallituksen kokouksessa.

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Syntymäaika: _____

Puhelin: _____

Sähköpostiosoitteesi: _____

Liittykö mukanasi perheenjäseniä? Puoliso ja alle 18v lapset.
Anna nimet ja syntymäajat. (k/p/v)

Jos sinulla on vene niin anna seuraavat tiedot:
Veneen nimi:

Veneentyyppi: ☐ Moottorivene ☐ Purjevene ☐ Moottoripurjehtija ☐ Soutuvene

Rekisteri- tai purjenumero:

Valmistusvuosi:

Satamapaikka:

Haukiputaan Pursiseura on jäsenenä niin Suomen Veneilyliitossa, kuin Suomen Purjehtijaliitossakin. Voit halutessasi liittyä jompaan kumpaan tai vaikka molempiin liittoihin. SVL:n vuosimaksu on 7 euroa ja SPL:n 10 euroa. HaPS kerää jäsenmaksut normaalin jäsenmaksukeräyksen yhteydessä.

Haluan liittyä: ☐ SVL ☐ SPL

Jäsenhakulomake postitetaan osoitteella:
Haukiputaan Pursiseura ry
PL 1
90831 Haukipudas

MYYDÄÄN

"Meriläismallinen"
**moottori-
vene.**

Pit. 9m, hyvin varustettu.
MB 220 diesel mekan. vaihteella ja perätunnelilla.
Soitele 050 - 5401245
ps. Kiinnostaako myös venepaikka Halosenniemen Koljussa ?

**Rantakärri/
traileri**

esim. Ht-veneelle tai vastaavalle sovitettavissa, sekä lasikuituinen valk. soutuvene, p. 4,3 0 x 1,80 ,
2 syl. 6 hv perämoottorilla.
soitele 0400 - 896301

**Elokuu
Purjehduskoulut ja -kilpailut.**

**ELOJUHLAT
Iin Röyttäessä
4. elokuuta 2007**

**Syksy 2007
"Uimakoulut" ja
kuntouinti Jatulissa.**

**8.11.
Syyskokous.**

**17.11.
Pikkujoulu aikuisille.**

**26.11.
Pikkujoulu lapsille.**

**Jäseneksi
Haukiputaan
Pursiseuraan**

Seuramme Jäsenmaksu on 15 euroa / vuosi.
Liittymismaksu 20 euroa. (Mikäli olet 18–19 vuotias ja kuulunut seuraan ns. perhejäsenenä, voit nyt liittyä seuran varsinaiseksi jäseneksi ilman liittymismaksua.) Mikäli jäsen haluaa vierailla Röyttän tukikohdassa itsenäisesti, niin hän voi anoa avainta hallitukselta ja siitä peritään seuraavat maksut: Majamaksu 10 euroa / vuosi Avainmaksu 30 euroa (kertaluonteinen). Lisäksi jäseniltä peritään erikseen erikoisliittojen jäsenmaksut, mikäli he ko. liittoihin kuuluvat: Suomen Veneilyliitto 7 euroa / vuosi. Suomen Purjehtijaliitto 10 euroa / vuosi.

Seuramme järjestää jäsenilleen mm. retkiä, koulutustilaisuuksia sekä hauskoja hetkiä yhdessä, vaikkapa rosvopais-tin ympärillä Röyttän tukikohdassa. Perheen juniori-ikäisten käytettävissä on myös monipuolinen kevytvenekalusto ja koulutetut junioriohjaajat. Jäsenemme osallistuvat myös kilpailutoimintaan Zoom-8 ja Optimistijolla kalustolla.

Liity aktiiviseen seuraamme ja tuo oma panoksesi energiseen joukkoomme!

Voit täyttää jäsenhakemuksen vaikkapa seuramme kotisivulla osoitteessa: <http://www.haukiputaanpursiseura.fi> ,tai soittaa seuramme sihteerille Esa Huoviselle 0500 892238 tai puheenjohtaja Jari Ylöselle 0400 895961. Käsittelemme hakemuksesi heti seuraavassa hallituksen kokouksessa.